Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (uudelleenlaadittu)

(EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EU) N:o 967/2012, annettu 9 päivänä lokakuuta 2012	L 290	1	20.10.2012
►M2	Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1042/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013	L 284	1	26.10.2013

▼B

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 282/2011,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä

(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) ja erityisesti sen 397 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 77/388/ETY täytäntöönpanotoimenpiteistä 17 päivänä lokakuuta 2005 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1777/2005 ([2]) on tehtävä useita huomattavia muutoksia. Kyseiset säännökset olisi selkeyden ja järkeistämisen vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Direktiivi 2006/112/EY sisältää arvonlisäveroa koskevia säännöksiä, jotka tietyissä tapauksissa edellyttävät jäsenvaltioilta tulkintaa. Direktiiviä 2006/112/EY koskevien yhteisten täytäntöönpanosäännösten antamisella olisi varmistettava, että arvonlisäverojärjestelmän soveltaminen noudattaa paremmin sisämarkkinoiden tavoitetta niissä tapauksissa, joissa syntyy tai saattaa syntyä soveltamiseroja, jotka ovat yhteensopimattomia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kanssa. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet ovat oikeudellisesti pakottavia vasta tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen eivätkä ne vaikuta jäsenvaltioissa aiemmin annetun lainsäädännön voimassaoloon ja sen tulkintojen pätevyyteen.

(3) Tähän asetukseen olisi sisällytettävä muutokset, joita direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta 12 päivänä helmikuuta 2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/8/EY ([3]) edellyttää.

(4) Tämän asetuksen tavoitteena on varmistaa nykyisen arvonlisäverojärjestelmän soveltamisen yhdenmukaisuus säätämällä direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpano-säännöistä erityisesti verovelvollisten, tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten sekä verollisten liiketoimien paikan osalta. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa ilmaistun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen. Soveltamisen yhdenmukaisuus varmistetaan parhaiten asetuksen avulla, koska se on sitova ja kaikissa jäsenvaltioissa sellaisenaan sovellettava.

([1]) EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 288, 29.10.2005, s. 1.
([3]) EUVL L 44, 20.2.2008, s. 11.

▼B

(5) Näihin täytäntöönpanosäännöksiin sisältyy erityissääntöjä, joilla vastataan tiettyihin soveltamista koskeviin kysymyksiin, ja ne on laadittu yhdenmukaistamaan pelkästään näiden erityistilanteiden käsittelyä koko unionissa. Ne eivät siten ole sitovia muiden tapausten osalta, ja niitä on niiden sanamuoto huomioon ottaen sovellettava rajoitetusti.

(6) Jos henkilö, joka ei ole verovelvollinen, vaihtaa asuinpaikkaa ja siinä yhteydessä siirtää uuden kulkuneuvon tai uusi kulkuneuvo tuodaan takaisin jäsenvaltioon, josta se on alun perin luovutettu arvonlisäverosta vapautettuna tälle ajoneuvon takaisin tuovalle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, olisi täsmennettävä, että kysymyksessä ei ole uuden kulkuneuvon yhteisöhankinta.

(7) Tietyssä palvelujen suorittamisessa riittää, että palvelun suorittaja osoittaa, että näiden palvelujen verovelvollinen tai ei-verovelvollinen hankkija on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle, jotta näiden palvelujen suorittaminen jää arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle.

(8) Olisi täsmennettävä, että arvonlisäverotunnisteen antaminen verovelvolliselle, joka tekee toiseen jäsenvaltioon tai vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta sellaisen palvelusuorituksen, josta ainoastaan vastaanottaja on velvollinen maksamaan arvonlisäveron, ei vaikuta kyseisen verovelvollisen oikeuteen suorittaa tavaroiden yhteisöhankinnat verotta. Jos verovelvollinen kuitenkin ilmoittaa arvonlisäverotunnisteensa toimittajalle tavaroiden yhteisöhankinnan yhteydessä, hänen katsotaan joka tapauksessa käyttäneen valinta-oikeutta saattaa nämä liiketoimet arvonlisäveron alaisiksi.

(9) Sisämarkkinoiden jatkuva yhdentyminen on lisännyt tarvetta tehdä yhteistyötä sisärajojen yli eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden taloudellisten toimijoiden välillä ja johtanut eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (ETEY) 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2137/85 ([1]) mukaisesti perustettujen eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) kehittymiseen. Sen vuoksi olisi selvennettävä, että ETEY:t ovat verovelvollisia silloin, kun ne luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja vastikkeellisesti.

(10) On tarpeen määritellä tarkkaan ravintola- ja ateriapalvelut, näiden kahden välinen ero sekä kyseisten palvelujen asianmukainen kohtelu.

(11) Sähköisesti toimitetuiksi palveluiksi katsotuista liiketoimista olisi selvyyden vuoksi laadittava luettelot, jotka eivät olisi kuitenkaan lopullisia tai tyhjentäviä.

(12) On vahvistettava, että liiketointa, johon kuuluu pelkästään asiakkaan toimittamien laitteen eri osien kokoonpano, olisi pidettävä palvelujen suorituksena, ja määritettävä, mikä on palvelun suorituspaikka, kun se suoritetaan ei-verovelvolliselle.

([1]) EYVL L 199, 31.7.1985, s. 1.

▼B

(13) Option luovutusta rahoitusvälineenä olisi kohdeltava palvelujen suorituksena erillään niistä perustana olevista liiketoimista, joihin optio liittyy.

(14) Verollisten liiketoimien sijaintipaikan määrittämiseen liittyvien sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi selvennettävä sellaisia käsitteitä kuin liiketoiminnan kotipaikka, kiinteä toimipaikka, kotipaikka ja vakinainen asuinpaikka. Näiden käsitteiden käytännön soveltamista olisi unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen helpotettava käyttämällä mahdollisimman selkeitä ja objektiivisia perusteita.

(15) On tarpeen vahvistaa säännöt sen varmistamiseksi, että tavaroiden luovutuksia kohdellaan yhdenmukaisesti sen jälkeen, kun luovuttaja on ylittänyt toiseen jäsenvaltioon suuntautuville luovutuksille vahvistetun etämyynnin raja-arvon.

(16) Olisi selvennettävä, että yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuuden määrää kulkuneuvon kulkema matka eikä kulkuneuvossa olevien matkustajien kulkema matka.

(17) Tavaroiden yhteisöhankintojen osalta hankintajäsenvaltion olisi säilytettävä oikeutensa verottaa hankintaa riippumatta siitä, millaista arvonlisäverokohtelua lähtöjäsenvaltio on soveltanut liiketoimeen.

(18) Palvelujen suorituspaikkaa koskevien sääntöjen asianmukainen soveltaminen nojautuu pääasiassa verovelvollisen tai ei-verovelvollisen hankkijan asemaan ja siihen, missä ominaisuudessa tämä toimii. Hankkijan verovelvollisen aseman määrittämiseksi on aiheellista määritellä, mitä palvelujen suorittajan olisi saatava hankkijalta näyttönä.

(19) Olisi täsmennettävä, että kun verovelvolliselle suoritetut palvelut on tarkoitettu yksityiskäyttöön, mukaan lukien hankkijan henkilöstön käyttö, kyseisen verovelvollisen ei voida katsoa toimivan verovelvollisen ominaisuudessa. Se, että hankkija ilmoittaa arvonlisäverotunnisteensa palvelujen suorittajalle, riittää osoittamaan, että hankkija toimii verovelvollisen ominaisuudessa, paitsi jos palvelujen suorittajalla on päinvastaisia tietoja. Olisi myös varmistettava, että yksittäisestä palvelusta, joka hankitaan samalla kertaa ammatillisiin tarkoituksiin ja yksityistarkoituksiin, verotetaan vain yhdessä paikassa.

(20) Hankkijan sijoittautumispaikan määrittämiseksi tarkasti palvelujen suorittajan on tarkistettava hankkijan toimittamat tiedot.

(21) Kun palveluja suoritetaan hankkijalle, joka on sijoittautunut useampaan kuin yhteen paikkaan, olisi oltava sääntöjä, joiden avulla palvelujen suorittaja voi olosuhteet huomioon ottaen määrittää hankkijan kiinteän toimipaikan, johon palvelu suoritetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta verovelvolliselle suoritettavien palvelujen suorituspaikkaa koskevan yleisen säännön soveltamista. Jos palvelujen suorittaja ei pysty määrittämään kyseistä paikkaa, olisi oltava sääntöjä palvelujen suorittajan velvoitteiden täsmentämiseksi. Nämä säännöt eivät saisi vaikuttaa hankkijan velvoitteisiin tai muuttaa niitä.

▼B

(22) Olisi myös täsmennettävä ajankohta, jona palvelujen suorittajan on määritettävä verovelvollisen tai ei-verovelvollisen hankkijan asema, ominaisuus ja sijaintipaikka.

(23) Rajoittamatta väärinkäyttöä koskevan periaatteen yleistä soveltamista tämän asetuksen säännöksiin on kuitenkin aiheellista muistuttaa sen nimenomaisesta soveltamisesta tämän asetuksen tiettyihin säännöksiin.

(24) Tiettyihin ei-verovelvolliselle suoritettuihin erityispalveluihin, kuten jalkapallo-otteluja koskevien televisiointioikeuksien siirtoon, tekstien kääntämiseen, arvonlisäveron palautushakemuksia koskeviin palveluihin ja välittäjien palveluihin, liittyy rajat ylittäviä liiketoimia, tai niihin voi jopa osallistua yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita talouden toimijoita. Näiden palvelujen suorituspaikka olisi määritettävä selkeästi suuremman oikeusvarmuuden luomiseksi.

(25) Olisi täsmennettävä, että hotellialalla majoituspalveluja välittävän, toisen nimissä ja lukuun toimivan välittäjän suoritukset eivät kuulu kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen suorittamista koskevan erityissäännön soveltamisalaan.

(26) Kun hautajaisten järjestämisen yhteydessä suoritetut erilaiset palvelut ovat osa yhtä kokonaispalvelua, sääntö suorituspaikan määrittämiseksi olisi myös tarpeen määritellä.

(27) Sen varmistamiseksi, että kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- ja vastaaviin tapahtumiin liittyvien palvelujen suorituksia kohdellaan yhdenmukaisesti, on määriteltävä pääsy tällaisiin tapahtumiin ja pääsyyn liittyvät liitännäispalvelut.

(28) On tarpeen selventää sellaisten ravintola- ja ateriapalvelujen kohtelu, jotka suoritetaan kulkuneuvossa, kun matkustajakuljetus suoritetaan useiden maiden alueella.

(29) Koska kulkuneuvon vuokraukseen sovellettavat säännöt riippuvat kulkuneuvon hallussapidon tai käytön kestosta, on tarpeen paitsi vahvistaa, mitä olisi pidettävä kulkuneuvoina, myös selventää tällaisen suorituksen kohtelua silloin, kun kyse on useammasta peräkkäisestä sopimuksesta. Lisäksi on tarpeen vahvistaa paikka, jossa kulkuneuvo tosiasiassa annetaan asiakkaan käyttöön.

(30) Tietyissä erityisissä olosuhteissa liiketoimen yhteydessä maksettava luotto- tai maksukortin käsittelymaksu ei saisi pienentää kyseisen liiketoimen veron perustetta.

▼B

(31) On tarpeen selventää, että alennettua verokantaa voidaan soveltaa leirintäalueelle sijoitettujen ja majoitukseen käytettävien telttojen, asuntovaunujen ja matkailuautojen vuokraukseen.

(32) Ammattikoulutukseen ja ammatilliseen uudelleenkoulutukseen olisi kuuluttava alaan tai ammattiin suoraan liittyvä opetus sekä sellainen opetus, jolla pyritään hankkimaan tai ylläpitämään ammatillisia tietoja, koulutuksen kestosta riippumatta.

(33) Platinakolikot (”platinum nobles”) olisi jätettävä ulkomaanvaluutoille, seteleille ja kolikoille tarkoitetun verovapauden ulkopuolelle.

(34) Olisi täsmennettävä, että vapautuksen, joka koskee sellaisten palvelujen suoritusta tavaroiden maahantuonnin yhteydessä, joiden arvo sisältyy kyseisten tavaroiden veron perusteeseen, olisi koskettava myös kuljetuspalveluja, jotka suoritetaan asuinpaikan vaihdon yhteydessä.

(35) Tavaroilta, jotka niiden hankkija on kuljettanut yhteisön ulkopuolelle ja jotka on tarkoitettu sellaisen kulkuneuvon varustamiseen tai varastojen täydentämiseen, jota muut kuin luonnolliset henkilöt, kuten yhdistykset ja julkisoikeudelliset yhteisöt, käyttävät muuhun kuin liiketoimintaan, olisi evättävä vientitoimia koskeva verovapautus.

(36) Jotta varmistetaan yhdenmukaiset hallinnolliset käytänteet, joilla lasketaan vähimmäisarvo matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavien tavaroiden viennin verovapautusta varten, kyseiset laskentasäännökset olisi yhdenmukaistettava.

(37) Olisi täsmennettävä, että tiettyjen vientiin rinnastettavien liiketoimien vapautusta olisi sovellettava myös sellaisiin palveluihin, jotka kuuluvat sähköisesti suoritettavia palveluja koskevan erityisjärjestelmän piiriin.

(38) Eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuurikonsortioon (ERIC) sovellettavan oikeudellisen kehyksen nojalla perustettavaa organisaatiota olisi arvonlisäverovapautusta sovellettaessa pidettävä kansainvälisenä järjestönä ainoastaan silloin, kun se täyttää tietyt edellytykset. Tämän vuoksi olisi määritettävä perusteet, joilla se voi saada vapautuksen.

(39) Tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka tehdään diplomaattisten suhteiden ja konsulisuhteiden puitteissa tai jotka on tarkoitettu tunnustetuille kansainvälisille järjestöille tai tietyille puolustusvoimille, on vapautettu arvonlisäverosta tietyin rajoituksin ja edellytyksin. Olisi otettava käyttöön verosta vapauttamista koskeva todistus, jotta verovelvollinen, joka tekee tällaisen tavaran luovutuksen tai palvelujen suorituksen toisesta jäsenvaltiosta, voisi osoittaa, että vapautuksen edellytykset täyttyvät ja sen rajoituksia noudatetaan.

▼B

(40) Sähköiset tuontiasiakirjat olisi myös hyväksyttävä vähennysoikeuden käytössä, jos ne täyttävät samat vaatimukset kuin paperiasiakirjat.

(41) Jos tavaroiden luovuttajalla tai palvelujen suorittajalla on kiinteä toimipaikka sen jäsenvaltion alueella, jossa vero on maksettava, olisi täsmennettävä olosuhteet, joissa tuon toimipaikan olisi oltava arvonlisäverovelvollinen.

(42) Olisi täsmennettävä, että verovelvollinen, joka on perustanut liiketoimintansa kotipaikan sen jäsenvaltion alueelle, jossa vero on maksettava, on katsottava tähän jäsenvaltioon sijoittautuneeksi verovelvolliseksi veronmaksuvelvollisuuden osalta myös silloin, kun tämä liiketoiminnan kotipaikka ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen.

(43) Olisi selvennettävä, että täsmällisemmän veronkannon mahdollistamiseksi verovelvollisen on tiettyjen verollisten liiketoimien osalta ilmoitettava arvonlisäverotunnisteensa heti kun se on sen hallussa.

(44) Taloudellisten toimijoiden tasa-arvoisen kohtelun varmistamiseksi olisi todettava kultamarkkinoilla lopullisesti hyväksytyt sijoituskullan painot ja määrättävä yhteinen päivämäärä kultakolikoiden arvon vahvistamista varten.

(45) Yhteisöön sijoittautumattomia verovelvollisia, jotka suorittavat sähköisesti palveluja yhteisöön sijoittautuneille tai siellä asuville ei-verovelvollisille, koskevan erityisjärjestelmän soveltaminen edellyttää, että tietyt edellytykset täyttyvät. Jos nämä edellytykset eivät enää täyty, olisi erityisesti siitä aiheutuvat seuraukset täsmennettävä.

(46) Tietyt muutokset johtuvat direktiivistä 2008/8/EY. Koska kyseiset muutokset koskevat kulkuneuvon pitkäaikaisen vuokrauksen verotusta 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen ja toisaalta sähköisesti suoritettavien palvelujen verotusta 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen, olisi täsmennettävä, että tämän asetuksen vastaavia säännöksiä sovelletaan vasta näistä päivämääristä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan direktiivin 2006/112/EY I–V ja VII–XII osaston tiettyjen säännösten täytäntöönpanotoimenpiteet.

▼B

II LUKU

SOVELTAMISALA

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY I OSASTO)

2 artikla

Seuraavia ei pidetä direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina yhteisöhankintoina:

a) ei-verovelvollisen asuinpaikan vaihdon yhteydessä suorittama uuden kulkuneuvon siirto, jos direktiivin 2006/112/EY 138 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä vapautusta ei voitu soveltaa luovutushetkellä;

b) ei-verovelvollisen suorittama uuden kulkuneuvon takaisintuonti jäsenvaltioon, josta se on alun perin luovutettu hänelle direktiivin 2006/112/EY 138 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä vapautusta soveltaen.

3 artikla

Seuraavien palvelujen suorituksesta ei ole maksettava arvonlisäveroa, jos palvelujen suorittaja osoittaa, että tämän asetuksen V luvun 4 jakson 3 ja 4 alajakson mukaisesti määritetty palvelun suorituspaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2006/112/EY 59 a artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan soveltamista:

a) direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut palvelut 1 päivästä tammikuuta 2013;

b) direktiivin 2006/112/EY 58 artiklassa luetellut palvelut 1 päivästä tammikuuta 2015;

c) direktiivin 2006/112/EY 59 artiklassa luetellut palvelut.

4 artikla

Verovelvollisella, jolla on direktiivin 2006/112/EY 3 artiklan mukaan oikeus tehdä tavaroiden yhteisöhankintoja verotta, on edelleen sama oikeus, vaikka kyseiselle verovelvolliselle on mainitun direktiivin 214 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdan nojalla annettu arvonlisäverotunniste sellaisia saamiaan palveluja varten, joista kyseisen verovelvollisen on maksettava arvonlisäveroa, tai sellaisia palveluja varten, jotka kyseinen verovelvollinen suorittaa toisen jäsenvaltion alueella ja joista ainoastaan vastaanottajan on maksettava arvonlisäveroa.

Jos tämä verovelvollinen kuitenkin ilmoittaa tämän arvonlisäverotunnisteensa tavaroiden luovuttajalle tavaroiden yhteisöhankinnan yhteydessä, hänen katsotaan käyttäneen mainitun direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa säädettyä valintaoikeutta.

▼B

III LUKU

VEROVELVOLLISET

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY III OSASTO)

5 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2137/85 mukaisesti perustettu eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY), joka luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja vastikkeellisesti jäsenilleen tai kolmansille, on direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen.

IV LUKU

VEROLLISET LIIKETOIMET

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY 24–29 ARTIKLA)

6 artikla

1. Ravintola- ja ateriapalveluilla tarkoitetaan palveluja, jotka koostuvat valmistettujen tai sellaisenaan nautittavien ruokien tai juomien taikka niiden molempien luovuttamisesta ihmisen kulutettaviksi ja joihin liittyy riittävästi tukipalveluja, jotka mahdollistavat niiden välittömän kulutuksen. Ruokien tai juomien taikka niiden molempien luovuttaminen on vain osa kokonaisuutta, jossa keskeinen merkitys on palveluilla. Ravintolapalvelut ovat tällaisten palvelujen suorittamista suorittajan tiloissa, ja ateriapalvelut ovat tällaisten palvelujen suorittamista muualla kuin suorittajan tiloissa.

2. Valmistettujen tai sellaisenaan nautittavien ruokien tai juomien taikka niiden molempien luovuttamista, johon saattaa sisältyä niiden kuljetus mutta ei muita tukipalveluja, ei pidetä 1 kohdassa tarkoitettuina ravintola- ja ateriapalveluina.

▼M2

6 a artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin televiestintäpalveluihin kuuluvat erityisesti seuraavat:

a) äänen, datan ja videokuvan siirtämiseen ja välittämiseen tarkoitetut kiinteän verkon ja matkaviestintäverkon puhelinpalvelut, mukaan lukien videokuvan välityksen sisältävät puhelinpalvelut (kuvapuhelinpalvelut);

b) internetin välityksellä toimitettavat puhelinpalvelut, mukaan lukien VoIP-tekniikkaa (Voice over Internet Protocol) hyödyntävät puhelinpalvelut;

c) puheposti, koputus, puhelunsiirto, soittajan numeron näyttö, kolmen neuvottelupuhelu ja muut puhelunhallintapalvelut;

d) henkilöhakupalvelut;

e) äänitekstipalvelut;

f) faksi-, sähke- ja telexpalvelut;

▼M2

g) internetyhteydet, mukaan lukien www-yhteydet;

h) yksityiset verkkoyhteydet, jotka tarjoavat tietoliikenneyhteydet asiakkaan yksinomaiseen käyttöön.

2. Direktiivin 2006/112/EY 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin televiestintäpalveluihin eivät kuulu seuraavat:

a) sähköisesti suoritettavat palvelut;

b) radio- ja televisiolähetyspalvelut, jäljempänä ’lähetyspalvelut’.

6 b artikla

1. Lähetyspalveluihin kuuluvat palvelut, jotka koostuvat ääni- ja audiovisuaalisesta sisällöstä, kuten televisio- tai radio-ohjelmista, jotka toimitukselliseessa vastuussa oleva mediapalvelun tarjoaja toimittaa yleisölle kuunneltaviksi tai katsottaviksi samanaikaisesti tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat erityisesti seuraavat:

a) radio- tai televisio-ohjelmat, jotka lähetetään tai edelleenlähetetään radio- tai televisioverkossa;

b) radio- tai televisio-ohjelmat, jotka jaetaan internetin tai vastaavan sähköisen verkon välityksellä (IP-suoratoisto), edellyttäen että ne lähetetään tai edelleenlähetetään samanaikaisesti radio- tai televisioverkossa.

3. Edellä olevaan 1 kohdan soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat:

a) televiestintäpalvelut;

b) sähköisesti suoritettavat palvelut;

c) pyynnöstä tapahtuva tietojen toimittaminen tietyistä ohjelmista;

d) lähetys- ja välitysoikeuksien siirtäminen;

e) teknisten laitteiden tai välineiden vuokraus käytettäviksi lähetyksen vastaanottamista varten;

f) internetin tai vastaavan sähköisen verkon välityksellä (IP-suoratoisto) jaettavat radio- tai televisio-ohjelmat, paitsi jos ne lähetetään tai edelleenlähetetään samanaikaisesti radio- tai televisioverkoissa.

▼B

7 artikla

1. Direktiivissä 2006/112/EY tarkoitettuihin ”sähköisiin palveluihin” kuuluvat palvelut, jotka suoritetaan internetin tai sähköisen verkon välityksellä ja joiden luonteesta johtuu, että ne ovat pääasiassa automatisoituja ja vaativat vain vähän ihmisen osallistumista eikä niitä voida suorittaa ilman tietotekniikkaa.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat erityisesti seuraavat:

a) digitaalisten tuotteiden luovutukset yleensä, mukaan lukien ohjelmistojen ja niiden muutosten ja päivitysten luovutukset;

b) palvelut, joilla järjestetään yrityksille tai yksityishenkilöille esilläolo sähköisessä verkossa (kuten verkkosivusto tai -sivu) tai tuetaan sitä;

c) tietokoneen automaattisesti vastaanottajan syöttämien tietojen pohjalta internetin tai sähköisen verkon välityksellä tuottamat palvelut;

d) oikeuden antaminen vastiketta vastaan asettaa tavara tai palvelu myytäväksi online-myyntipaikkana toimivalle internetsivustolle, jossa mahdolliset ostajat tekevät tarjouksensa automatisoitua menettelyä noudattaen ja jossa osapuolille ilmoitetaan myyntitapahtuman toteutumisesta tietokoneen automaattisesti lähettämällä sähköpostilla;

e) internetpalveluntarjoajien palvelupaketit (ISP), joissa televiestinnällä on liitännäinen ja toissijainen merkitys (eli paketit, jotka ovat muutakin kuin pelkkiä internetyhteyksiä ja joihin kuuluu muitakin palveluja kuten pääsy uutissivuille sekä sää- tai matkailutietoihin, pelipaikkoja, verkkosivustojen isännöintiä (hosting), pääsy online-keskusteluryhmiin jne.);

f) liitteessä I luetellut palvelut.

▼M2

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat:

a) lähetyspalvelut;

▼B

b) televiestintäpalvelut;

c) tavarat, joiden tilaaminen ja tilauksen käsittely tapahtuu sähköisesti;

d) CD-ROM-levyt, levykkeet ja niiden kaltaiset aineelliset välineet;

e) kirjojen sekä tiedotus-, sanoma- ja aikakauslehtien kaltaiset painotuotteet;

f) CD-levyt ja äänikasetit;

g) videokasetit ja DVD-levyt;

h) CD-ROM-pelit;

i) ammatinharjoittajien palvelut, kuten asiakkaitaan sähköpostitse neuvovien asianajajien ja rahoituskonsulttien palvelut;

j) opetuspalvelut, joissa opettaja toimittaa kurssimateriaalin internetin tai sähköisen verkon välityksellä eli etälinkin kautta;

k) atk-laitteistojen fyysiset offline-korjauspalvelut;

l) offline-tiedonvarastointipalvelut;

▼B

m) mainospalvelut erityisesti sanomalehdissä, julisteissa ja televisiossa;

n) puhelimitse suoritettavat käyttötukipalvelut;

o) yksinomaan kirjeenvaihtona suoritettavat opetuspalvelut käyttäen erityisesti postipalveluja;

p) perinteiset huutokaupanpitäjän palvelut, jotka perustuvat ihmisen välittömään osallistumiseen, tarjoustentekotavasta riippumatta;

▼M2

_____

t) kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- tai vastaavien tapahtumien verkossa ostettavat pääsyliput;

u) verkossa varattava majoitus, autonvuokraus, ravintolapalvelut, matkustajakuljetus tai vastaavat palvelut.

▼B

8 artikla

Jos verovelvollinen ainoastaan panee kokoon laitteen, jonka kaikki eri osat asiakas on hänelle toimittanut, tämä liiketoimi on direktiivin 2006/112/EY 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu palvelujen suoritus.

9 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamisalaan kuuluva option myynti on mainitun direktiivin 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu palvelujen suoritus. Tämä palvelujen suoritus on erillinen niistä perustana olevista liiketoimista, joihin palvelut liittyvät.

▼M2

9 a artikla

1. Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 28 artiklaa ja kun sähköisesti suoritettavat palvelut suoritetaan televerkon, rajapinnan tai portaalin, kuten sovellusten markkinapaikan, välityksellä, suoritukseen osallistuvan verovelvollisen on katsottava toimivan omissa nimissään mutta näiden palvelujen tarjoajan lukuun, paitsi jos asianomainen verovelvollinen on nimenomaisesti ilmoittanut kyseisen palvelujen tarjoajan palvelujen suorittajaksi ja tämä on otettu huomioon osapuolten välisissä sopimusjärjestelyissä.

Jotta voidaan katsoa, että asianomainen verovelvollinen on nimenomaisesti ilmoittanut sähköisesti suoritettavien palvelujen tarjoajan näiden palvelujen suorittajaksi, seuraavien edellytysten on täytyttävä:

▼M2

a) kunkin sähköisesti suoritettavien palvelujen suorittamiseen osallistuvan verovelvollisen antamassa tai saataville asettamassa laskussa on yksilöitävä tällaiset palvelut ja niiden suorittaja;

b) asiakkaalle annetussa tai saataville asetetussa laskussa tai maksutositteessa on eriteltävä sähköisesti suoritettavat palvelut ja yksilöitävä niiden suorittaja.

Sovellettaessa tätä kohtaa verovelvollisen, joka sähköisesti suoritettavien palvelujen suorittamisen osalta hyväksyy asiakkaalta perittävän maksun tai näiden palvelujen suorittamisen, taikka vahvistaa niiden suorittamista koskevat yleiset ehdot ja edellytykset, ei ole sallittua nimenomaisesti ilmoittaa toista henkilöä kyseisten palvelujen suorittajaksi.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös, kun internetin välityksellä toimitettavat puhelinpalvelut, mukaan lukien VoIP-tekniikkaa (Voice over Internet Protocol) hyödyntävät puhelinpalvelut, suoritetaan televerkon, rajapinnan tai portaalin, kuten sovellusten markkinapaikan, välityksellä ja samoin edellytyksin kuin mainitussa kohdassa.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta verovelvolliseen, joka ainoastaan huolehtii sähköisesti suoritettaviin palveluihin tai internetin välityksellä tarjottaviin puhelinpalveluihin, mukaan lukien VoIP-tekniikkaa (Voice over Internet Protocol) hyödyntävät puhelinpalvelut, liittyvien maksujen käsittelystä eikä osallistu kyseisten sähköisesti suoritettavien palvelujen tai puhelinpalvelujen suorittamiseen.

▼B

V LUKU

VEROLLISTEN LIIKETOIMIEN PAIKKA

1 JAKSO

Käsitteet

10 artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 44 ja 45 artiklaa sovellettaessa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on paikka, jossa yrityksen keskushallinnon tehtävät suoritetaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun paikan määrittämiseksi otetaan huomioon paikka, jossa yrityksen yleistä liikkeenjohtoa koskevat olennaiset päätökset tehdään ja jossa on yrityksen liiketoiminnan sääntömääräinen kotipaikka ja jossa yrityksen johto kokoontuu.

Kun liiketoiminnan kotipaikkaa ei ole mahdollista määrittää varmuudella näiden perusteiden avulla, ensisijaisena perusteena on paikka, jossa yrityksen yleistä liikkeenjohtoa koskevat olennaiset päätökset tehdään.

3. Pelkkä postiosoitteen olemassaolo ei voi määrittää paikkaa, jossa on verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka.

▼B

11 artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 44 artiklaa sovellettaessa ”kiinteä toimipaikka” on tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua liiketoiminnan kotipaikkaa lukuun ottamatta mikä tahansa toimipaikka, jolla on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstöresurssien ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jonka avulla se pystyy vastaanottamaan ja käyttämään sen omia tarpeita varten suoritettavia palveluja.

2. Seuraavia artikloja sovellettaessa ”kiinteä toimipaikka” on tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua liiketoiminnan kotipaikkaa lukuun ottamatta mikä tahansa toimipaikka, jolla on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstöresurssien ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jonka avulla se pystyy suorittamaan tarjoamansa palvelut:

a) direktiivin 2006/112/EY 45 artikla;

b) direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan toinen alakohta 1 päivästä tammikuuta 2013;

c) direktiivin 2006/112/EY 58 artikla 31 päivään joulukuuta 2014;

d) direktiivin 2006/112/EY 192 a artikla.

3. Verovelvolliselle myönnetty arvonlisäverotunniste ei sinällään riitä osoittamaan, että verovelvollisella on kiinteä toimipaikka.

12 artikla

Direktiiviä 2006/112/EY sovellettaessa luonnollisen henkilön ”kotipaikalla” tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko henkilö verovelvollinen, osoitetta, joka on merkitty väestörekisteriin tai vastaavaan rekisteriin, taikka osoitetta, jonka kyseinen henkilö on ilmoittanut veroviranomaisille, paitsi jos on näyttöä siitä, että tämä osoite ei vastaa todellisuutta.

13 artikla

Direktiivissä 2006/112/EY tarkoitetulla luonnollisen henkilön ”vakinaisella asuinpaikalla” tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko henkilö verovelvollinen, paikkaa, jossa kyseinen luonnollinen henkilö asuu vakinaisesti henkilökohtaisten ja ammatillisten siteiden vuoksi.

Jos ammatilliset siteet ovat eri maahan kuin henkilökohtaiset siteet tai jos ammatillisia siteitä ei ole, vakinainen asuinpaikka määräytyy niiden henkilökohtaisten siteiden perusteella, jotka osoittavat läheisen yhteyden luonnollisen henkilön ja hänen asuinpaikkansa välillä.

▼M2

13 a artikla

Direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 58 ja 59 artiklassa tarkoitettu paikka, johon oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, on sijoittautunut, on

▼M2

a) paikka, jossa sen keskushallinnon tehtävät suoritetaan, tai

b) joku muu toimipaikka, jolla on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstö- ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jotta se pystyy vastaanottamaan ja käyttämään sen omia tarpeita varten suoritettavia palveluja.

▼B

2 JAKSO

Tavaroiden luovutuspaikka

(Direktiivin 2006/112/EY 31–39 artikla)

14 artikla

Jos jäsenvaltion direktiivin 2006/112/EY 34 artiklan mukaisesti soveltama raja-arvo ylittyy kalenterivuoden aikana, mainitun direktiivin 33 artikla ei muuta tavaroiden luovutuspaikkaa muiden kuin valmisteveron alaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu saman kalenterivuoden aikana ennen kuin jäsenvaltion kuluvan kalenterivuoden osalta soveltama raja-arvo ylittyi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tavaroiden luovuttaja ei ole käyttänyt mainitun direktiivin 34 artiklan 4 kohdassa säädettyä valintaoikeutta;

b) tavaroiden luovuttajan suorittamien tavaroiden luovutusten arvo ei ole ylittänyt raja-arvoa edellisen kalenterivuoden aikana.

Sitä vastoin direktiivin 2006/112/EY 33 artikla muuttaa seuraavien lähetyksen tai kuljetuksen määräjäsenvaltioon tehtyjen luovutusten luovutuspaikan:

a) tavaroiden luovutus, joka johti kuluvan kalenterivuoden osalta jäsenvaltioiden kyseisen kalenterivuoden aikana soveltaman raja-arvon ylittymiseen;

b) kaikki myöhemmät saman kalenterivuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetut tavaroiden luovutukset;

c) tavaroiden luovutukset kyseisessä jäsenvaltiossa sitä kalenterivuotta seuraavana kalenterivuonna, jona a alakohdassa tarkoitettu luovutus tapahtui.

15 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 37 artiklassa tarkoitettu yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuus määräytyy kulkuneuvon kulkeman matkan perusteella eikä kunkin matkustajan suorittaman matkan perusteella.

▼B

3 JAKSO

Tavaroiden yhteisöhankintojen suorituspaikka

(Direktiivin 2006/112/EY 40, 41 ja 42 artikla)

16 artikla

Kun on suoritettu direktiivin 2006/112/EY 20 artiklassa tarkoitettu tavaroiden yhteisöhankinta, tavaralähetyksen tai -kuljetuksen määräjäsenvaltio käyttää verotusvaltaansa riippumatta liiketoimeen tavaralähetyksen tai -kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa sovelletusta arvonlisäverokohtelusta.

Tavaralähetyksen tai -kuljetuksen lähtöjäsenvaltio käsittelee tavaroiden luovuttajan laskuttamien ja tälle jäsenvaltiolle ilmoittamien arvonlisäverojen oikaisua koskevan mahdollisen pyynnön omien kansallisten sääntöjensä mukaisesti.

4 JAKSO

Palvelujen suorituspaikka

(Direktiivin 2006/112/EY 43–59 artikla)

1 alajakso

Hankkijan asema

17 artikla

1. Jos palvelujen suorituspaikka riippuu siitä, onko hankkija verovelvollinen vai ei-verovelvollinen, hankkijan asema on määritettävä direktiivin 2006/112/EY 9–13 artiklan ja 43 artiklan perusteella.

2. Oikeushenkilöä, joka ei ole verovelvollinen ja jolle on annettu tai jolla on oltava direktiivin 2006/112/EY 214 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti arvonlisäverotunniste, koska kyseisen oikeushenkilön suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista on maksettava arvonlisäveroa tai koska kyseinen oikeushenkilö on käyttänyt valintaoikeutta saattaa nämä liiketoimet arvonlisäveron alaisiksi, pidetään kyseisen direktiivin 43 artiklassa tarkoitettuna verovelvollisena.

18 artikla

1. Palvelujen suorittaja voi, ellei hänellä ole päinvastaista tietoa, katsoa, että yhteisöön sijoittautunut hankkija on verovelvollinen:

a) kun hankkija on ilmoittanut palvelujen suorittajalle yksilöllisen arvonlisäverotunnisteensa ja palvelujen suorittaja saa vahvistuksen arvonlisäverotunnisteen sekä siihen liittyvän nimen ja osoitteen pätevyydestä hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla 7 päivänä lokakuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 904/2010 ([1]) 31 artiklan mukaisesti;

b) kun hankkija ei vielä ole saanut yksilöllistä arvonlisäverotunnistetta mutta ilmoittaa palvelujen suorittajalle pyytäneensä sellaista, jos palvelujen suorittaja saa minkä tahansa muun todisteen, joka osoittaa, että hankkija on verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole

([1]) EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1.

▼B

verovelvollinen, mutta jolla on oltava arvonlisävero-tunniste, ja jos palvelujen suorittaja suorittaa kohtuullisessa määrin tarkistuksia hankkijan toimittamien tietojen paikkansapitävyydestä esimerkiksi henkilöllisyys- tai maksutarkastuksiin liittyvien tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

2. Palvelujen suorittaja voi, ellei hänellä ole päinvastaista tietoa, katsoa, että yhteisöön sijoittautunut hankkija on ei-verovelvollinen, jos hän voi osoittaa, ettei kyseinen hankkija ole toimittanut hänelle arvonlisäverotunnistettaan.

▼M2

Vaikka televiestintä-, lähetys- tai sähköisesti suoritettavien palvelujen suorittajalla olisi päinvastaista tietoa, suorittaja voi katsoa, että yhteisöön sijoittautunut hankkija on ei-verovelvollinen, niin kauan kuin kyseinen hankkija ei ole ilmoittanut hänelle yksilöllistä arvonlisäverotunnistettaan.

▼B

3. Palvelujen suorittaja voi, ellei hänellä ole päinvastaista tietoa, katsoa, että yhteisön ulkopuolelle sijoittautunut hankkija on verovelvollinen:

a) jos hän saa hankkijalta todistuksen, jonka hankkijan toimivaltaiset veroviranomaiset ovat antaneet vahvistuksena siitä, että hankkija harjoittaa taloudellista toimintaa oikeuttaen hankkijan saamaan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 17 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/560/ETY ([1]) nojalla arvonlisäveron palautuksen;

b) siinä tapauksessa, että hankkijalla ei ole kyseistä todistusta, jos palvelujen suorittajalla on käytettävissään hankkijan arvonlisäverotunniste tai vastaava numero, jonka hankkijan sijoittautumismaa on antanut kyseiselle hankkijalle ja jota käytetään yritysten tunnistamiseen, tai mikä tahansa muu todiste, joka osoittaa, että hankkija on verovelvollinen, ja jos palvelujen suorittaja suorittaa kohtuullisessa määrin tarkistuksia hankkijan toimittamien tietojen paikkansapitävyydestä esimerkiksi henkilöllisyys- tai maksutarkastuksiin liittyvien tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

2 alajakso

Hankkijan ominaisuus

19 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 44 ja 45 artiklan mukaisia palvelujen suorituspaikkaa koskevia sääntöjä sovellettaessa verovelvollista tai sellaista oikeushenkilöä, joka ei ole verovelvollinen mutta joka katsotaan sellaiseksi ja joka vastaanottaa palveluja yksinomaan yksityiskäyttöön, mukaan lukien tämän henkilöstön yksityiskäyttö, pidetään ei-verovelvollisena.

([1]) EYVL L 326, 21.11.1986, s. 40.

▼B

Palvelujen suorittaja voi, ellei hänellä ole päinvastaista tietoa, esimerkiksi tietoa suoritettujen palvelujen luonteesta, katsoa, että palvelut on tarkoitettu hankkijan taloudellisen toimintaan, jos hankkija on tämän liiketoimen osalta ilmoittanut palvelujen suorittajalle arvonlisäverotunnisteensa.

Jos yksi ja sama palvelu on tarkoitettu sekä yksityiskäyttöön, mukaan lukien hankkijan henkilöstön yksityiskäyttö, että liiketoiminnan käyttöön, tämän palvelun suorittaminen kuuluu yksinomaan direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan edellyttäen, että väärinkäyttöä ei esiinny.

3 alajakso

Hankkijan sijaintipaikka

20 artikla

Jos palvelun suoritus verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen mutta joka katsotaan sellaiseksi, kuuluu direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan ja kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut yhteen ainoaan maahan tai, jos liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, hänen kotipaikkansa ja vakinainen asuinpaikkansa ovat yhdessä ainoassa maassa, palvelun suorituksesta on maksettava veroa kyseisessä maassa.

Palvelun suorittajan on määritettävä kyseinen paikka hankkijan antamien tietojen perusteella ja tarkistettava tiedot esimerkiksi henkilöllisyys- tai maksutarkastuksiin liittyvien tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

Tällaisissa tiedoissa voidaan mainita hankkijan sijoittautumisjäsenvaltion myöntämä arvonlisäverotunniste.

21 artikla

Jos palvelun suoritus verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen mutta joka katsotaan sellaiseksi, kuuluu direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan ja verovelvollinen on sijoittautunut useampaan kuin yhteen maahan, tästä suorituksesta on maksettava veroa maassa, jossa on kyseisen verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka.

Jos palvelu kuitenkin suoritetaan verovelvollisen kiinteään toimipaikkaan, joka sijaitsee muussa paikassa kuin siinä, jossa on hankkijan liiketoiminnan kotipaikka, suorituksesta on maksettava veroa siellä, missä sijaitsee kiinteä toimipaikka, joka vastaanottaa tämän palvelun ja käyttää sitä omiin tarpeisiinsa.

Jos verovelvollisella ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa, palvelusta on maksettava veroa paikassa, jossa tämän kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

22 artikla

1. Hankkijan sen kiinteän toimipaikan määrittämiseksi, johon palvelu suoritetaan, palvelun suorittajan on tarkasteltava suoritetun palvelun luonnetta ja käyttötarkoitusta.

▼B

Kun palvelun suorittaja ei suoritetun palvelun luonteen ja käyttötarkoituksen perusteella pysty määrittämään kiinteää toimipaikkaa, johon palvelu suoritetaan, palvelun suorittajan on kiinteää toimipaikkaa määrittäessään tarkasteltava erityisesti sitä, ilmoitetaanko kiinteä toimipaikka sopimuksessa, tilauslomakkeessa ja hankkijan palvelun suorittajalle toimittamassa hankkijan kotijäsenvaltion antamassa arvonlisäverotunnisteessa palvelun hankkijaksi ja onko kiinteä toimipaikka se yksikkö, joka maksaa palvelusta.

Jos hankkijan kiinteää toimipaikkaa, johon palvelu suoritetaan, ei voida määrittää tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla tai jos direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan kuuluvat palvelut suoritetaan verovelvolliselle sellaisen sopimuksen perusteella, joka koskee yhtä tai useampaa yksilöimättömällä ja määrittämättömällä tavalla käytettävää palvelua, palvelujen suorittaja voi perustellusti katsoa palvelut suoritetuiksi paikassa, joka on hankkijan liiketoiminnan kotipaikka.

2. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta hankkijan velvoitteisiin.

23 artikla

1. Kun 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen palvelujen suorituksesta on direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan maksettava veroa hankkijan sijoittautumispaikassa tai, jos toimipaikkaa ei ole, paikassa, jossa on hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka, palvelujen suorittajan on määritettävä kyseinen paikka hankkijan toimittamien asiatietojen perusteella ja tarkistettava tiedot esimerkiksi henkilöllisyys- tai maksutarkastuksiin liittyvien tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

2. Jos palvelujen suorituksesta on direktiivin 2006/112/EY 58 ja 59 artiklan mukaan maksettava veroa hankkijan sijoittautumispaikassa tai, jos toimipaikkaa ei ole, paikassa, jossa on hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka, palvelujen suorittajan on määritettävä kyseinen paikka hankkijan toimittamien asiatietojen perusteella ja tarkistettava tiedot esimerkiksi henkilöllisyys- tai maksutarkastuksiin liittyvien tavanomaisten kaupallisten turvatoimenpiteiden avulla.

▼M2

24 artikla

Kun direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 58 ja 59 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluja suoritetaan ei-verovelvolliselle, joka on sijoittautunut useampaan kuin yhteen maahan tai jonka kotipaikka on yhdessä maassa ja vakinainen asuinpaikka toisessa maassa, palvelujen suorituspaikkaa määritettäessä etusija on annettava:

a) jos kyse on oikeushenkilöstä, joka ei ole verovelvollinen, tämän asetuksen 13 a artiklan a alakohdassa tarkoitetulle paikalle, ellei ole näyttöä siitä, että palvelua käytetään mainitun artiklan b alakohdassa tarkoitetussa toimipaikassa;

b) jos kyse on luonnollisesta henkilöstä, hänen vakinaiselle asuinpaikalleen, ellei ole näyttöä siitä, että palvelua käytetään hänen kotipaikassaan.

▼M2

3 a alajakso

Hankkijan sijaintipaikkaa koskevat olettamat

24 a artikla

1. Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 44, 58 ja 59 a artiklaa, kun televiestintä-, lähetys- tai sähköisesti suoritettavien palvelujen suorittaja tarjoaa näitä palveluja sellaisessa paikassa, kuten puhelinsuojassa, puhelinkioskissa, langattomalla alueella, internetkahvilassa, ravintolassa tai hotellin aulan kaltaisessa paikassa, jossa palvelun vastaanottajan fyysinen läsnäolo on välttämätön, jotta kyseinen palvelujen suorittaja voi suorittaa hänelle palvelun, olettamana on, että palvelujen hankkija on sijoittautunut kyseiseen paikkaan tai hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa sijaitsee kyseisessä paikassa, ja että palvelu tosiasiallisesti käytetään ja hyödynnetään kyseisessä paikassa.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu paikka on vesi- tai ilmaaluksessa taikka junassa, jolla suoritetaan matkustajakuljetus yhteisössä direktiivin 2006/112/EY 37 ja 57 artiklan mukaisesti, suorituspaikka on matkustajakuljetuksen lähtömaa.

24 b artikla

Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 58 artiklaa, kun televiestintä-, lähetys- tai sähköisesti suoritettavia palveluja suoritetaan ei-verovelvolliselle

a) hänen kiinteän verkon liittymänsä välityksellä, olettamana on, että palvelujen hankkija on sijoittautunut paikkaan tai että hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on paikassa, johon kiinteä verkko on yhdistetty;

b) matkaviestinverkkojen välityksellä, olettamana on, että maa johon palvelujen hankkija on sijoittautunut tai jossa on hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka, on se maa, joka käy ilmi palveluja vastaanotettaessa käytettävän SIM-kortin maatunnuksesta;

c) kyseisten palveluiden edellyttäessä dekooderin tai vastaavan laitteen tai katselukortin käyttöä ja kun ei käytetä kiinteää maayhteyttä, olettamana on, että palvelujen hankkija on sijoittautunut paikkaan tai että hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on paikassa, jossa kyseinen dekooderi tai vastaava laite sijaitsee, taikka, jos tuo paikka ei ole tiedossa, että palvelujen hankkija on sijoittautunut paikkaan tai että hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on paikassa, johon katselukortti lähetetään käytettäväksi;

d) muissa kuin 24 a artiklassa ja tämän artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa olettamana on, että palvelujen hankkija on sijoittautunut paikkaan tai että hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on paikassa, jonka palvelujen suorittaja on tällaiseksi määrittänyt kahden tämän asetuksen 24 f artiklassa luetellun keskenään ristiriidattoman todisteen perusteella.

▼M2

24 c artikla

Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohtaa, kun kulkuneuvo vuokrataan muuten kuin lyhytaikaisesti ei-verovelvolliselle, olettamana on, että palvelujen hankkija on sijoittautunut paikkaan tai että hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on paikassa, jonka palvelujen suorittaja on tällaiseksi määrittänyt kahden tämän asetuksen 24 e artiklassa luetellun keskenään ristiriidattoman todisteen perusteella.

3 b alajakso

Olettamien kumoaminen

24 d artikla

1. Kun palvelujen suorittaja suorittaa direktiivin 2006/112/EY 58 artiklassa luetellun palvelun, hän voi kumota tämän asetuksen 24 a artiklassa tai 24 b artiklan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun olettaman kolmella keskenään ristiriidattomalla todisteella, jotka osoittavat, että palvelujen hankkija on sijoittautunut muualle tai hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka muualla.

2. Veroviranomainen voi kumota tämän asetuksen 24 a, 24 b tai 24 c artiklan mukaiset olettamat, jos on viitteitä siitä, että palvelujen suorittaja on syyllistynyt väärinkäytöksiin.

3 c alajakso

Näyttö hankkijan sijaintipaikan määrittämiseksi ja olettamien kumoaminen

24 e artikla

Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 2 kohdan sääntöjä ja täytettäessä tämän asetuksen 24 c artiklan vaatimuksia voidaan näyttönä käyttää erityisesti seuraavia:

a) palvelujen hankkijan laskutusosoite;

b) pankkitiedot, kuten maksun suoritukseen käytetyn pankkitilin sijaintipaikka tai kyseisen pankin tiedossa oleva hankkijan laskutusosoite;

c) hankkijan vuokraaman kulkuneuvon rekisteröintitiedot, jos sen rekisteröintiä edellytetään paikassa, jossa sitä käytetään, tai muut vastaavat tiedot;

d) muut kaupallisesti merkittävät tiedot.

24 f artikla

Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 58 artiklan sääntöjä ja täytettäessä tämän asetuksen 24 b artiklan d alakohdan tai 24 d artiklan 1 kohdan vaatimuksia voidaan näyttönä käyttää erityisesti seuraavia:

▼M2

a) palvelujen hankkijan laskutusosoite;

b) hankkijan käyttämän laitteen IP-osoite tai muu maantieteellisen paikannuksen menetelmä;

c) pankkitiedot, kuten maksun suoritukseen käytetyn pankkitilin sijaintipaikka tai kyseisen pankin tiedossa oleva hankkijan laskutusosoite;

d) hankkijan käyttämälle SIM-kortille tallennetun kansainvälisen matkaviestintilaajan tunnuksen (IMSI) matkaviestinnän maatunnus (MCC);

e) sellaisen hankkijalle kuuluvan kiinteän maayhteyden sijaintipaikka, jonka välityksellä palvelut suoritetaan hänelle;

f) muut kaupallisesti merkittävät tiedot.

▼B

4 alajakso

Hankkijan aseman, ominaisuuden ja sijaintipaikan arviointia koskeva yleinen säännös

25 artikla

Palvelujen suorituspaikkaa koskevia sääntöjä sovellettaessa huomioon otetaan ainoastaan olosuhteet, jotka vallitsevat verotettavan tapahtuman toteutumishetkellä. Mahdolliset myöhemmät muutokset vastaanotetun palvelun käytössä eivät vaikuta sen suorituspaikan määrittämiseen edellyttäen, että väärinkäyttöä ei esiinny.

5 alajakso

Yleisten sääntöjen soveltamisalaan kuuluvapalvelujen suoritus

26 artikla

Liiketoimi, jolla verovelvollinen saa jalkapallo-ottelujen televisiointioikeudet niitä hallinnoivalta elimeltä, kuuluu direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan.

27 artikla

Palvelujen suoritukset, joissa on kyse yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/9/EY ([1]) mukaisen arvonlisäveropalautuksen hakemisesta tai vastaanottamisesta, kuuluvat direktiivin 2006/112/EY 44 artiklan soveltamisalaan.

([1]) EUVL L 44, 20.2.2008, s. 23.

▼B

28 artikla

Jos hautajaisten järjestämisen yhteydessä tehtävät palvelujen suoritukset muodostavat yhden kokonaispalvelun, ne kuuluvat direktiivin 2006/112/EY 44 ja 45 artiklan soveltamisalaan.

29 artikla

Tekstien käännöspalvelujen suoritus kuuluu direktiivin 2006/112/EY 44 ja 45 artiklan soveltamisalaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 41 artiklan soveltamista.

6 alajakso

Välittäjien palvelut

30 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 46 artiklassa tarkoitetut välittäjien palvelut kattavat sekä palvelujen hankkijan nimissä ja lukuun toimivien välittäjien suorittamat palvelut että palvelujen suorittajan nimissä ja lukuun toimivien välittäjien suorittamat palvelut.

31 artikla

Toisen nimissä ja lukuun toimivien välittäjien suorittamat palvelut, joissa on kyse hotellialalla tai vastaavilla aloilla suoritettavien majoituspalvelujen välityksestä, kuuluvat seuraavien säännösten soveltamisalaan:

a) direktiivin 2006/112/EY 44 artikla, jos ne suoritetaan verovelvolliselle, joka toimii tässä ominaisuudessaan, tai ei-verovelvolliselle oikeushenkilölle, joka katsotaan verovelvolliseksi;

b) mainitun direktiivin 46 artikla, jos ne suoritetaan ei-verovelvolliselle.

▼M2

6 a alajakso

Kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen suoritus

31 c artikla

Määritettäessä sellaisten televiestintä-, lähetys- tai sähköisesti suoritettavien palvelujen suorituspaikkaa, jotka verovelvollinen suorittaa omissa nimissään ja jotka liittyvät majoitustoimintaan hotellialalla tai vastaavilla aloilla, kuten lomaleirit tai leirintätarkoitukseen varustetut alueet, nämä palvelut katsotaan suoritetuiksi kyseisissä paikoissa.

▼B

7 alajakso

Kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- ja vastaavat palvelut

32 artikla

1. Palveluihin, joissa on kyse direktiivin 2006/112/EY 53 artiklassa tarkoitettuihin kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- tai vastaaviin tapahtumiin pääsystä, sisältyvät sellaisten palvelujen suoritukset, joiden keskeinen ominaisuus on myöntää pääsylippua tai maksua vastaan, mukaan lukien ennakkomaksun, kausilipun tai kausimaksun muodossa oleva maksu, pääsyoikeus tapahtumaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan erityisesti seuraaviin:

a) pääsyoikeus näytöksiin, teatteriesityksiin, sirkusnäytöksiin, messuille, huvipuistoihin, konsertteihin, näyttelyihin sekä muihin vastaaviin kulttuuritilaisuuksiin;

b) pääsyoikeus urheilutapahtumiin, kuten peleihin tai kilpailuihin;

c) pääsyoikeus koulutus- ja tiedetapahtumiin, kuten konferensseihin ja seminaareihin.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan ei kuulu laitosten, esimerkiksi voimistelusalien tai vastaavien, käyttö maksua vastaan.

33 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 53 artiklassa tarkoitettuihin liitännäispalveluihin sisältyvät palvelut, jotka liittyvät suoraan kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, koulutus-, viihde- tai vastaaviin tapahtumiin pääsyyn ja jotka suoritetaan tapahtumaan osallistuvalle henkilölle erillistä vastiketta vastaan.

Näihin liitännäispalveluihin sisältyy erityisesti vaatesäilöjen tai saniteettitilojen käyttö, mutta niihin eivät sisälly pelkät lippujen myyntiin liittyvät välittäjäpalvelut.

▼M2

33 a artikla

Välittäjän omissa nimissään mutta järjestäjän tai muun verovelvollisen kuin järjestäjän lukuun suorittamaan pääsylippujen luovutukseen kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede-, kasvatus-, viihde- tai vastaaviin tapahtumiin, sovelletaan direktiivin 2006/112/EY 53 artiklaa ja 54 artiklan 1 kohtaa.

▼B

8 alajakso

Kuljetuksen liitännäispalvelut sekä irtaimen omaisuuden arviointi tai kyseiseen omaisuuteen kohdistuva työsuoritus

34 artikla

Sellaisten ei-verovelvolliselle suoritettavien palvelujen suorituspaikka, joissa verovelvollinen ainoastaan panee kokoon laitteen, jonka kaikki eri osat hankkija on hänelle toimittanut, määräytyy direktiivin 2006/112/EY 54 artiklan mukaan lukuun ottamatta tapauksia, joissa koottavista tavaroista tulee osa kiinteää omaisuutta.

9 alajakso

Kulkuneuvoissa suoritettavat ravintola- ja ateriapalvelut

35 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 57 artiklassa tarkoitettu yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuus määräytyy kulkuneuvon kulkeman matkan eikä kunkin matkustajan suorittaman matkan perusteella.

36 artikla

Yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuuden aikana suoritetut ravintola- ja ateriapalvelut kuuluvat direktiivin 2006/112/EY 57 artiklan soveltamisalaan.

Tällaisen matkustajakuljetuksen osuuden ulkopuolella mutta jonkin jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella taikka kolmannella alueella suoritetut ravintola- ja ateriapalvelut kuuluvat mainitun direktiivin 55 artiklan soveltamisalaan.

37 artikla

Sellaisen ravintola- tai ateriapalvelun suorituspaikka, jonka suoritus yhteisön alueella tapahtuu osittain yhteisössä suoritetun matkustajakuljetuksen osuuden aikana ja osittain tällaisen osuuden ulkopuolella mutta jonkin jäsenvaltion alueella, on määritettävä kokonaisuudessaan niiden suorituspaikan määrittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan ravintola- tai ateriapalvelujen suorituksen alkaessa.

10 alajakso

Kulkuneuvon vuokraus

38 artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 56 artiklassa ja 59 artiklan ensimmäisen kohdan g alakohdassa tarkoitettuihin ”kulkuneuvoihin” kuuluvat moottorikäyttöiset ja moottorittomat ajoneuvot sekä muut varusteet ja laitteet, jotka on suunniteltu henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen paikasta toiseen ja joita ajoneuvot voivat vetää, hinata tai työntää ja jotka on tavallisesti suunniteltu käytettäväksi kuljetustarkoitukseen ja joita voidaan tosiasiallisesti käyttää siihen.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kulkuneuvoja ovat erityisesti seuraavat ajoneuvot:

a) maa-ajoneuvot, kuten autot, moottoripyörät, polkupyörät, kolmipyörät ja matkailuperävaunut;

b) perävaunut ja puoliperävaunut;

c) junavaunut;

d) vesialukset;

e) ilma-alukset;

f) ajoneuvot, jotka on erityisesti suunniteltu sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen;

g) maataloustraktorit ja muut maatalousajoneuvot;

h) mekaanis- tai sähkötoimiset liikuntarajoitteisten kulkuvälineet.

3. Liikenteestä pysyvästi poistetut ajoneuvot ja kontit eivät ole 1 kohdassa tarkoitettuja kulkuneuvoja.

39 artikla

1. Direktiivin 2006/112/EY 56 artiklaa sovellettaessa vuokrauksen kohteena olevan kulkuneuvon jatkuvan hallussapidon tai käytön kesto määritetään osapuolten välillä tehdyn sopimuksen perusteella.

Sopimusta on pidettävä olettamana, joka voidaan kumota tosiasia- tai oikeusperustein, joilla voidaan vahvistaa jatkuvan hallussapidon tai käytön todellinen kesto.

Direktiivin 2006/112/EY 56 artiklassa tarkoitetun lyhytaikaisen vuokrauksen sopimukseen perustuvan keston pitkittyminen ylivoimaisen esteen vuoksi ei vaikuta kulkuneuvon jatkuvan hallussapidon tai käytön keston määrittämiseen.

2. Jos saman kulkuneuvon vuokrauksesta on tehty samojen osapuolten välillä peräkkäisiä sopimuksia, huomioon otettava kesto on kulkuneuvon jatkuvan hallussapidon tai käytön kaikkien sopimusten mukainen kesto.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sopimus ja sen voimassaolon pidennykset ovat peräkkäisiä sopimuksia.

Lyhytaikaisen vuokrasopimuksen tai lyhytaikaisten vuokrasopimusten, joka edeltää tai jotka edeltävät pitkäaikaisena pidettävää sopimusta, kestoa ei kuitenkaan aseteta kyseenalaiseksi, ellei väärinkäyttöä esiinny.

3. Ellei väärinkäyttöä esiinny, samojen osapuolten välisiä peräkkäisiä mutta eri kulkuvälineitä koskevia sopimuksia ei katsota peräkkäisiksi sopimuksiksi 2 kohtaa sovellettaessa.

▼B

40 artikla

Paikka, jossa kulkuneuvo direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla tosiasiallisesti annetaan asiakkaan käyttöön, on se paikka, jossa asiakas tai hänen lukuunsa toimiva kolmas osapuoli ottaa sen fyysisesti haltuunsa.

11 alajakso

Palvelujen suoritus yhteisön ulkopuolisille ei-verovelvollisille

41 artikla

Tekstien käännöspalvelujen suoritus yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneelle ei-verovelvolliselle kuuluu direktiivin 2006/112/EY 59 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan soveltamisalaan.

VI LUKU

VERON PERUSTE

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY VII OSASTO)

42 artikla

Jos tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja vaatii luotto- tai pankkikortilla maksamisen edellytyksenä asiakasta maksamaan tietyn määrän itselleen tai toiselle yritykselle ja jos maksutapa ei vaikuta asiakkaalta veloitettavaan kokonaishintaan, myös kyseinen määrä kuuluu direktiivin 2006/112/EY 73–80 artiklan mukaiseen tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen veron perusteeseen.

VII LUKU

VEROKANNAT

43 artikla

Direktiivin 2006/112/EY liitteessä III olevassa 12 kohdassa tarkoitettu ”lomamajoituksen tarjoaminen” sisältää leirintäalueille sijoitettujen ja majoitukseen käytettävien telttojen, asuntovaunujen tai matkailuautojen vuokrauksen.

VIII LUKU

VAPAUTUKSET

1 JAKSO

Tiettyjen yleishyödyllisten toimintojen vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 132, 133 ja 134 artikla)

44 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan i alakohdassa esitetyin edellytyksin suoritettava ammattikoulutus tai ammatillinen uudelleenkoulutus käsittää alaan tai ammattiin suoraan liittyvän koulutuksen

▼B

sekä koulutuksen, joka tarjotaan ammattitaidon hankkimiseksi tai ylläpitämiseksi. Ammattikoulutuksen tai ammatillisen uudelleenkoulutuksen kestolla ei ole merkitystä tässä asiassa.

2 JAKSO

Muiden toimintojen vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 135, 136 ja 137 artikla)

45 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta platinakolikoihin (”platinum nobles”).

3 JAKSO

Maahantuonnin vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 143, 144 ja 145 artikla)

46 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 144 artiklassa säädettyä vapautusta sovelletaan kuljetuspalveluihin, jotka liittyvät irtaimen omaisuuden maahantuontiin asuinpaikan vaihdon yhteydessä.

4 JAKSO

Maastaviennin vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 146 ja 147 artikla)

47 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 1461 kohdan b alakohdassa tarkoitetut ”yksityiskäytössä olevat kulkuneuvot” käsittävät myös muiden kuin luonnollisten henkilöiden, kuten yhdistysten ja mainitun direktiivin 13 artiklassa tarkoitettujen julkisoikeudellisten yhteisöjen, muuhun kuin liiketoimintaan käyttämät kulkuneuvot.

48 artikla

Laskelma sen määrittämiseksi, onko matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa kuljetettavien tavaroiden verosta vapauttamisen edellytys eli jäsenvaltiossa direktiivin 2006/112/EY 147 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti säädetty raja-arvo ylittynyt, perustuu laskutusarvoon. Useiden tavaroiden yhteenlaskettua arvoa voidaan käyttää ainoastaan, jos kaikki nämä tavarat on merkitty samalle asiakkaalle tavaroita luovuttavan saman verovelvollisen laatimaan samaan laskuun.

▼B

5 JAKSO

Tiettyjen vientiin rinnastettavien liiketoimien vapautukset

(Direktiivin 2006/112/EY 151 ja 152 artikla)

49 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 151 artiklassa säädettyä vapautusta sovelletaan myös sähköisiin palveluihin, kun niitä suorittaa verovelvollinen, johon sovelletaan mainitun direktiivin 357–369 artiklassa säädettyä sähköisesti suoritettavia palveluja koskevaa erityisjärjestelmää.

50 artikla

1. Jotta eurooppalaisen tutkimusinfrastruktuurikonsortion (ERIC) muodossa perustettava organisaatio, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuuri-konsortioon (ERIC) sovellettavasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä 25 päivänä kesäkuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 723/2009 ([1]), voitaisiin tunnustaa kansainväliseksi järjestöksi direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan 1 kohdan g alakohtaa ja 151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa, sen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) sillä on oltava erillinen oikeushenkilöllisyys ja täysi oikeuskelpoisuus;

b) se on perustettava unionin oikeuden mukaisesti ja siihen on sovellettava Euroopan unionin oikeutta;

c) sen jäseniin on kuuluttava jäsenvaltioita ja tapauksen mukaan kolmansia maita ja hallitustenvälisiä järjestöjä, muttei yksityisiä elimiä;

d) sillä on oltava erityiset ja lailliset tavoitteet, joihin pyritään yhteisesti ja jotka ovat luonteeltaan pääasiallisesti muita kuin taloudellisia.

2. Direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 151 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuun ERIC-konsortioon, jos sen sijaintijäsenvaltio tunnustaa sen kansainväliseksi järjestöksi.

Vapautuksen rajoitukset ja edellytykset vahvistetaan ERIC-konsortion jäsenten välisessä sopimuksessa asetuksen (EY) N:o 723/2009 5 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti. Jos tavaroita ei lähetetä tai kuljeteta tavaroiden luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle ja kun on kyse palvelujen suorituksesta, vapautus voidaan myöntää direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvonlisäveron palautusmenettelyä noudattaen.

([1]) EUVL L 206, 8.8.2009, s. 1.

▼B

51 artikla

1. Jos tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja on sijoittautunut yhteisöön muttei siihen jäsenvaltioon, jossa luovutus tai suoritus tapahtuu, tämän asetuksen liitteen II mukaista arvonlisä- ja/tai valmisteverosta vapauttamista koskevaa todistusta on, jollei kyseisen todistuksen liitteessä olevista selityksistä muuta johdu, käytettävä vahvistuksena siitä, että liiketoimi oikeuttaa direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan mukaiseen vapautukseen.

Kyseistä todistusta käyttäessään jäsenvaltio, johon tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja on sijoittautunut, voi päättää, käyttääkö se arvonlisä- ja valmisteveroa koskevaa yhteistä todistusta vai kahta erillistä todistusta.

2. Sijaintijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on leimattava 1 kohdassa tarkoitettu todistus. Jos tavarat tai palvelut on kuitenkin tarkoitettu virkakäyttöön, jäsenvaltiot voivat vahvistamillaan edellytyksillä vapauttaa niiden vastaanottajan todistuksen leimauttamisvaatimuksesta. Tämä vapautus voidaan peruuttaa, jos väärinkäyttöä esiintyy.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yhteyspiste, jonka tehtävänä on määrittää todistusten leimaamisesta vastaavat yksiköt, sekä se, missä määrin ne ovat myöntäneet vapautuksen todistusten leimauttamisvaatimuksesta. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioilta saamansa tiedot muille jäsenvaltioille.

3. Jos jäsenvaltiossa, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus tapahtuu, sovelletaan suoraa vapautusta, luovuttajan tai suorittajan on saatava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus tavaroiden tai palvelujen vastaanottajalta ja säilytettävä se kirjanpitotositteenaan. Jos vapautus myönnetään direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan 2 kohdan nojalla arvonlisäveron palautusmenettelyä noudattaen, todistus on liitettävä asianomaiselle jäsenvaltiolle toimitettavaan palautushakemukseen.

IX LUKU

VÄHENNYKSET

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY X OSASTO)

52 artikla

Jos tuontijäsenvaltio on ottanut käyttöön sähköisen järjestelmän tullimuodollisuuksien täyttämiseksi, sana ”tuontiasiakirja” direktiivin 2006/112/EY 178 artiklan e alakohdassa käsittää myös kyseisen asiakirjan sähköiset versiot edellyttäen, että vähennysoikeuden käyttämistä on niiden avulla mahdollista valvoa.

▼B

X LUKU

VEROVELVOLLISTEN JA TIETTYJEN EI-VEROVELVOLLISTEN VELVOLLISUUDET

(DIREKTIIVIN 2006/112/EY XI OSASTO)

1 JAKSO

Veronmaksuvelvolliset

(Direktiivin 2006/112/EY 192 A–205 artikla)

53 artikla

1. Sovellettaessa direktiivin 2006/112/EY 192 a artiklaa verovelvollisen kiinteä toimipaikka otetaan huomioon ainoastaan, jos sillä on riittävä pysyvyysaste sekä henkilöstöresurssien ja teknisten resurssien osalta soveltuva rakenne, jonka avulla se pystyy toteuttamaan sen tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen, johon se osallistuu.

2. Jos verovelvollisella on kiinteä toimipaikka sen jäsenvaltion alueella, jossa arvonlisävero on maksettava, tämän toimipaikan ei katsota osallistuvan tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen direktiivin 2006/112/EY 192 a artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, paitsi jos verovelvollinen käyttää kyseisen kiinteän toimipaikan henkilöstö-resursseja ja teknisiä resursseja kyseisten tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen toteuttamiseen olennaisesti liittyviin liiketoimiin kyseisessä jäsenvaltiossa ennen tätä luovuttamista tai suorittamista tai niiden aikana.

Jos kiinteän toimipaikan resursseja käytetään ainoastaan hallinnollisiin tukitehtäviin, kuten kirjanpitoon, laskutukseen ja saatavien perintään, niitä ei katsota käytettävän tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen toteuttamiseen.

Jos kuitenkin laaditaan lasku, jossa käytetään kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltion antamaa arvonlisäverotunnistetta, kiinteän toimipaikan katsotaan osallistuneen tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen kyseisessä jäsenvaltiossa, jollei toisin todisteta.

54 artikla

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on sen jäsenvaltion alueella, jossa arvonlisävero on maksettava, direktiivin 2006/112/EY 192 a artiklaa ei sovelleta, riippumatta siitä, osallistuuko liiketoiminnan kotipaikka verovelvollisen kyseisessä jäsenvaltiossa tekemään tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen.

2 JAKSO

Erinäiset säännökset

(Direktiivin 2006/112/EY 272 ja 273 artikla)

55 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 262 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta verovelvollisten, joille on annettu arvonlisäverotunniste mainitun direktiivin 214 artiklan mukaisesti, ja ei-verovelvollisten oikeushenkilöiden,

▼B

joilla on arvonlisäverotunniste, on tässä ominaisuudessaan toimiessaan viipymättä ilmoitettava arvonlisäverotunnisteensa niille, jotka luovuttavat heille tavaroita tai suorittavat heille palveluja.

Direktiivin 2006/112/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen verovelvollisten, joilla on tämän asetuksen 4 artiklan ensimmäisen kohdan mukainen oikeus tavaroiden yhteisöhankintoihin verotta, ei tarvitse ilmoittaa arvonlisäverotunnistettaan niille, jotka luovuttavat heille tavaroita, kun heille on annettu mainitun direktiivin 214 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdan mukainen arvonlisäverotunniste.

XI LUKU

ERITYISJÄRJESTELMÄT

1 JAKSO

Sijoituskultaa koskeva erityisjärjestelmä

(Direktiivin 2006/112/EY 344–356 artikla)

56 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 344 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettu ilmaisu ”jonka paino on hyväksytty kultamarkkinoilla” käsittää ainakin tämän asetuksen liitteessä III esitetyn mukaiset yksiköt ja kaupanteossa käytetyt painot.

57 artikla

Direktiivin 2006/112/EY 345 artiklassa tarkoitetun kultakolikoita koskevan luettelon vahvistamista varten kyseisen direktiivin 344 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitetut ”hinta” ja ”käypä markkina-arvo” ovat kunkin vuoden huhtikuun 1 päivän hinta ja käypä markkina-arvo. Jos näitä arvoja ei vahvisteta 1 päivänä huhtikuuta, käytetään seuraavan vahvistamispäivän arvoja.

▼M1

2 JAKSO

Muille kuin verovelvollisille televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja suorittavia sijoittautumattomia verovelvollisia koskevat erityisjärjestelmät (Direktiivin 2006/112/EY 358–369 k artikla)

1 alajakso

Määritelmät

57 a artikla

Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ’muulla kuin unionin järjestelmällä’ tarkoitetaan direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun 2 jaksossa säädettyä yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää;

▼M1

2) ’unionin järjestelmällä’ tarkoitetaan direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyä yhteisöön mutta ei kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää;

3) ’erityisjärjestelmällä’ tarkoitetaan tapauksen mukaan joko ’muuta kuin unionin järjestelmää’ ja/tai ’unionin järjestelmää’;

4) ’verovelvollisella’ tarkoitetaan direktiivin 2006/112/EY 358 a artiklan 1 kohdassa määriteltyä yhteisöön sijoittautumatonta verovelvollista tai mainitun direktiivin 369 a artiklan 1 kohdassa määriteltyä kulutusjäsenvaltioon sijoittautumatonta verovelvollista.

2 alajakso

Unionin järjestelmän soveltaminen

57 b artikla

Jos unionin järjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on yhteisön alueella, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka.

Jos unionin järjestelmää käyttävän verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka on yhteisön ulkopuolella mutta hänellä on useita kiinteitä toimipaikkoja yhteisössä, hän voi valita tunnistamisjäsenvaltioksi minkä tahansa jäsenvaltion, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka, direktiivin 2006/112/EY 369 a artiklan toisen kohdan mukaisesti.

3 alajakso

Unionin järjestelmän soveltamisala

57 c artikla

Unionin järjestelmää ei sovelleta televiestintäpalveluihin, radio- ja televisiolähetyspalveluihin tai sähköisiin palveluihin, jotka suoritetaan jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka. Nämä palvelusuoritukset on ilmoitettava mainitun jäsenvaltion toimivaltaisille veroviranomaisille arvonlisäveroilmoituksessa siten kuin direktiivin 2006/112/EY 250 artiklassa säädetään.

4 alajakso

Tunnistaminen

57 d artikla

Kun verovelvollinen ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle aikovansa käyttää jompaakumpaa erityisjärjestelmää, tuota erityisjärjestelmää sovelletaan seuraavan kalenterivuosineljänneksen ensimmäisestä päivästä.

▼M1

Jos kyseisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia palveluja suoritetaan ensimmäistä kertaa ennen ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua ajankohtaa, erityisjärjestelmää sovelletaan kuitenkin tuon ensimmäisen suorituksen päivämäärästä edellyttäen, että verovelvollinen ilmoittaa järjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa aloittamisesta tunnistamisjäsenvaltiolle viimeistään tätä ensimmäistä suoritusta seuraavan kuukauden kymmenentenä päivänä.

57 e artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on yksilöitävä unionin järjestelmää käyttävä verovelvollinen direktiivin 2006/112/EY 214 ja 215 artiklassa tarkoitetun tälle annetun arvonlisäverotunnisteen avulla.

57 f artikla

1. Jos unionin järjestelmää käyttävä verovelvollinen ei enää täytä direktiivin 2006/112/EY 369 a artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa olevassa määritelmässä säädettyjä edellytyksiä, jäsenvaltio, jossa verovelvollinen on tunnistettu, lakkaa olemasta tunnistamisjäsenvaltio. Jos tämä verovelvollinen edelleen täyttää kyseisen erityisjärjestelmän käytön edellytykset, hänen on tuon järjestelmän käytön jatkamiseksi ilmoitettava uudeksi tunnistamisjäsenvaltioksi jäsenvaltio, jossa hänellä on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos hänen liiketoimintansa kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltio, jossa hänellä on kiinteä toimipaikka.

2. Jos tunnistamisjäsenvaltio vaihtuu 1 kohdan mukaisesti, tätä muutosta sovelletaan siitä päivästä, jona verovelvollisella ei enää ole liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa jäsenvaltiossa, joka oli aiemmin hänen tunnistamisjäsenvaltionsa.

57 g artikla

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen voi lopettaa tuon erityisjärjestelmän käytön siitä huolimatta, että hän jatkaa sellaisten palvelujen suorittamista, jotka voivat kuulua kyseisen järjestelmän piiriin. Verovelvollisen on ilmoitettava asiasta tunnistamisjäsenvaltiolle vähintään 15 päivää ennen sitä kalenterivuosineljännestä edeltävän kalenterivuosineljänneksen päättymistä, jonka aikana verovelvollinen aikoo lopettaa järjestelmän käytön. Lopettaminen tulee voimaan seuraavan kalenterivuosineljänneksen ensimmäisestä päivästä.

Lopettamisen voimaantulopäivän jälkeen suoritettuja televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja koskevat arvonlisäverovelvoitteet on suoritettava suoraan asianomaisen kulutusjäsenvaltion veroviranomaisille.

Jos verovelvollinen lopettaa erityisjärjestelmän käytön ensimmäisen kohdan mukaisesti, verovelvollinen ei saa käyttää kyseistä järjestelmää missään jäsenvaltiossa kahden kalenterivuosineljänneksen aikana lopetuspäivästä alkaen.

▼M1

5 alajakso

Raportointivelvoitteet

57 h artikla

1. Verovelvollisen on ilmoitettava viimeistään tapahtumaa seuraavan kuukauden kymmenentenä päivänä sähköisesti tunnistamisjäsenvaltiolle:

— erityisjärjestelmän piiriin kuluvan toimintansa lopettamisesta,

— erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa muutoksista, joiden johdosta verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käytön edellytyksiä; ja

— mahdollisista tunnistamisjäsenvaltiolle aiemmin toimitettujen tietojen muutoksista.

2. Jos tunnistamisjäsenvaltio vaihtuu 57 f artiklan mukaisesti, verovelvollisen on ilmoitettava muutoksesta molemmille asianomaisille jäsenvaltioille viimeistään toimipaikan muutosta seuraavan kuukauden kymmenentenä päivänä. Verovelvollisen on ilmoitettava uudelle tunnistamisjäsenvaltiolle rekisteritiedot siten kuin ne on ilmoitettava erityisjärjestelmää ensimmäistä kertaa käytettäessä.

6 alajakso

Ulkopuolelle sulkeminen

58 artikla

Jos vähintään yksi direktiivin 2006/112/EY 363 tai 369 e artiklassa säädetyistä ulkopuolelle sulkemisen edellytyksistä täyttyy jompaakumpaa erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta, tunnistamisjäsenvaltion on suljettava asianomainen verovelvollinen kyseisen järjestelmän ulkopuolelle.

Ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiolla on valta evätä verovelvolliselta jommankumman erityisjärjestelmän käyttö.

Tunnistamisjäsenvaltion on perustettava ulkopuolelle sulkemista koskeva päätöksensä kaikkiin käytettävissä oleviin tietoihin, mukaan lukien jonkin toisen jäsenvaltion toimittamat tiedot.

Ulkopuolelle sulkeminen tulee voimaan sitä päivää seuraavan kalenterivuosineljänneksen ensimmäisestä päivästä, jona tunnistamisjäsenvaltio lähettää verovelvolliselle sähköisesti päätöksen ulkopuolelle sulkemisesta.

Jos ulkopuolelle sulkeminen johtuu liiketoiminnan kotipaikan tai kiinteän toimipaikan muutoksesta, ulkopuolelle sulkeminen tulee voimaan kuitenkin tämän muutoksen päivämäärästä alkaen.

58 a artikla

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei ole kahdeksan peräkkäisen kalenterivuosineljänneksen aikana suorittanut lainkaan kyseisen järjestelmän piiriin kuuluvia palveluja missään kulutusjäsenvaltiossa, verovelvollisen katsotaan lopettaneen direktiivin 2006/112/EY

▼M1

363 artiklan b alakohdassa tai 369 e artiklan b alakohdassa tarkoitetun tavoin verollisen toimintansa. Tämä lopettaminen ei estä verovelvollista käyttämästä erityisjärjestelmää, jos hän aloittaa jommankumman järjestelmän piiriin kuuluvan toimintansa uudelleen.

58 b artikla

1. Jos verovelvollinen on suljettu jommankumman erityisjärjestelmän ulkopuolelle kyseistä järjestelmää koskevien sääntöjen jatkuvan noudattamatta jättämisen vuoksi, tämä verovelvollinen suljetaan molempien erityisjärjestelmien ulkopuolelle kaikissa jäsenvaltioissa sitä kalenterivuosineljännestä, jona verovelvollisen ulkopuolelle sulkeminen tapahtui, seuraavien kahdeksan kalenterivuosineljänneksen ajan.

2. Verovelvollisen katsotaan jättäneen jatkuvasti noudattamatta jompaakumpaa erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä direktiivin 2006/112/EY 363 artiklan d alakohdassa tai 369 e artiklan d alakohdassa tarkoitetuin tavoin ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) jos tunnistamisjäsenvaltio on antanut verovelvolliselle 60 a artiklan nojalla muistutuksia kolmen välittömästi edeltävän kalenterivuosineljänneksen osalta, eikä arvonlisäveroilmoitusta ole toimitettu kunkin tällaisen vuosineljänneksen osalta kymmenen päivän kuluessa siitä, kun muistutus on lähetetty;

b) jos tunnistamisjäsenvaltio on antanut verovelvolliselle 63 a artiklan nojalla muistutuksia kolmen välittömästi edeltävän kalenterivuosineljänneksen osalta ja verovelvollinen ei ole maksanut täysimääräisesti kunkin tällaisen vuosineljänneksen osalta ilmoitettua arvonlisäveron määrää kymmenen päivän kuluessa siitä, kun muistutus on lähetetty, paitsi jos maksamatta oleva määrä on alle 100 euroa kultakin kalenterivuosineljännekseltä;

c) jos verovelvollinen ei tunnistamisjäsenvaltion tai kulutusjäsenvaltion pyynnön ja kuukauden kuluessa tunnistamisjäsenvaltion myöhemmin antaman muistutuksen jälkeen ole saattanut direktiivin 2006/112/EY 369 ja 369 k artiklassa tarkoitettua kirjanpitoa sähköisesti saataville.

58 c artikla

Verovelvollinen, joka on suljettu jommankumman erityisjärjestelmän ulkopuolelle, on suoritettava kaikki suoritettuihin televiestintäpalveluihin, radio- ja televisiolähetyspalveluihin tai sähköisiin palveluihin liittyvät, ulkopuolelle sulkemisen voimaantulopäivän jälkeen syntyneet arvonlisävelvoitteet suoraan asianomaisen kulutusjäsenvaltion veroviranomaisille.

7 alajakso

Arvonlisäveroilmoitus

59 artikla

1. Kaikki direktiivin 2006/112/EY 364 tai 369 f artiklassa tarkoitetut ilmoituskaudet ovat itsenäisiä ilmoituskausia.

▼M1

2. Jos erityisjärjestelmää sovelletaan 57 d artiklan toisen kohdan mukaisesti ensimmäisen suorituksen päivämäärästä lukien, verovelvollisen on toimitettava erillinen, siihen kalenterivuosineljännekseen liittyvä arvonlisäveroilmoitus, jona ensimmäinen suoritus tapahtui.

3. Jos verovelvollinen on ilmoituskauden aikana ollut rekisteröitynä kumpaankin erityisjärjestelmään, verovelvollisen on toimitettava arvonlisäveroilmoitukset ja suoritettava niitä vastaavat maksut kunkin järjestelmän tunnistamisjäsenvaltioille kyseisinä ilmoituskausina tehtyjen tuon järjestelmän piiriin kuuluvien suoritusten ja sen kattamien kausien osalta.

4. Jos tunnistamisjäsenvaltio vaihtuu 57 f artiklan mukaisesti kyseessä olevan kalenterineljänneksen ensimmäisen päivän jälkeen, verovelvollisen on toimitettava arvonlisäveroilmoitukset ja suoritettava niitä vastaavat maksut sekä entiselle että uudelle tunnistamisjäsenvaltiolle niiden palvelujen osalta, jotka on suoritettu ajanjaksoilla, joilla nämä jäsenvaltiot ovat olleet tunnistamisjäsenvaltiona.

59 a artikla

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei ilmoituskauden aikana ole suorittanut lainkaan palveluja missään kulutusjäsenvaltiossa kyseisen erityisjärjestelmän mukaisesti, verovelvollisen on toimitettava arvonlisäveroilmoitus, jossa ilmoitetaan, ettei kyseisen kauden aikana ole suoritettu mitään palveluja (alv-nollailmoitus).

60 artikla

Erityisjärjestelmien nojalla tehtävissä arvonlisäveroilmoituksissa ilmoitettavia määriä ei saa pyöristää lähimpään kokonaiseen rahayksikköön. Arvonlisäveron tarkka määrä on ilmoitettava ja maksettava.

60 a artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on muistutettava sähköisesti verovelvollisia, jotka eivät ole antaneet arvonlisäveroilmoitusta direktiivin 2006/112/EY 364 tai 369 f artiklan mukaisesti, näiden velvollisuudesta toimittaa tällainen ilmoitus. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava muistutus sitä päivää seuraavana kymmenentenä päivänä, jona arvonlisäveroilmoitus olisi ollut toimitettava, ja sen on ilmoitettava muille jäsenvaltioille sähköisesti siitä, että muistutus on annettu.

Asianomainen kulutusjäsenvaltio vastaa mahdollisista myöhemmistä muistutuksista sekä arvonlisäveron vahvistamiseksi ja sen kantamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

Kulutusjäsenvaltion antamista muistutuksista ja sen toteuttamista toimenpiteistä riippumatta verovelvollisen on toimitettava arvonlisäveroilmoitus tunnistamisjäsenvaltiolle.

61 artikla

1. Arvonlisäveroilmoitukseen sisältyviin lukuihin voidaan sen toimittamisen jälkeen tehdä muutoksia ainoastaan muuttamalla kyseistä ilmoitusta eikä oikaisemalla jotakin myöhempää ilmoitusta.

▼M1

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut muutokset on toimitettava sähköisesti tunnistamisjäsenvaltiolle kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli määrä toimittaa.

Tällä ei kuitenkaan ole vaikutusta arvonlisäveron vahvistamista ja muutoksia koskeviin kulutusjäsenvaltion sääntöihin.

61 a artikla

Jos verovelvollinen

a) lopettaa jommankumman erityisjärjestelmän käytön;

b) suljetaan jommankumman erityisjärjestelmän ulkopuolelle; tai

c) vaihtaa tunnistamisjäsenvaltiota 57 f artiklan mukaisesti,

sen on toimitettava lopullinen arvonlisäveroilmoituksensa ja vastaava maksu sekä korjaukset edellisiin ilmoituksiin tai myöhässä toimitettavat aiemmat ilmoitukset ja vastaavat maksut sille jäsenvaltiolle, joka oli tunnistamisjäsenvaltio käytön lopettamisen, ulkopuolelle sulkemisen tai vaihdon ajankohtana.

8 alajakso

Rahayksikkö

61 b artikla

Jos tunnistamisjäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, päättää, että arvonlisäveroilmoitukset on tehtävä käyttäen sen kansallista rahayksikköä, tätä määräystä sovelletaan kaikkiin erityisjärjestelmiä käyttäviin verovelvollisiin.

9 alajakso

Maksut

62 artikla

Verovelvollisen on suoritettava kaikki maksut tunnistamisjäsenvaltiolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 63 a artiklan kolmannen kohdan ja 63 b artiklan soveltamista.

Verovelvollisen direktiivin 2006/112/EY 367 tai 369 i artiklan nojalla maksaman arvonlisäveron on oltava tuon direktiivin 364 tai 369 f artiklan mukaisesti toimitetun arvonlisäveroilmoituksen mukainen. Verovelvollinen voi tehdä maksettuihin määriin myöhemmin oikaisuja ainoastaan kyseiseen ilmoitukseen viittaamalla, eikä niitä voida kohdentaa toiseen ilmoitukseen tai oikaista myöhemmässä ilmoituksessa. Kunkin maksun yhteydessä on mainittava asianomaisen ilmoituksen viitenumero.

63 artikla

Tunnistamisjäsenvaltion, joka vastaanottaa suuremman maksun kuin direktiivin 2006/112/EY 364 tai 369 f artiklan nojalla toimitetun arvonlisäveroilmoituksen mukaisesti olisi ollut maksettava, on palautettava liikaa maksettu määrä suoraan asianomaiselle verovelvolliselle.

▼M1

Jos tunnistamisjäsenvaltio on vastaanottanut myöhemmin virheelliseksi todetun arvonlisäveroilmoituksen mukaisen määrän ja se on jo jakanut tuon määrän kulutusjäsenvaltioille, näiden kulutusjäsenvaltioiden on palautettava kunkin oma osuutensa liikaa maksetusta määrästä suoraan asianomaiselle verovelvolliselle.

Jos liikaa maksetut määrät koskevat vuoden 2018 viimeistä ja sitä edeltäviä ilmoituskausia, tunnistamisjäsenvaltion on kuitenkin palautettava asianomainen osuus asetuksen (EU) N:o 904/2010 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti pidätetystä määrästä, ja kulutusjäsenvaltion on palautettava liikaa maksettu määrä vähennettynä määrällä, jonka tunnistamisjäsenvaltio tulee palauttamaan.

Kulutusjäsenvaltion on ilmoitettava sähköisesti tunnistamisjäsenvaltiolle näiden palautusten määrä.

63 a artikla

Jos verovelvollinen on toimittanut arvonlisäveroilmoituksen direktiivin 2006/112/EY 364 tai 369 f artiklan mukaisesti, mutta mitään maksua ei ole suoritettu tai suoritettu maksu on alhaisempi kuin ilmoituksen perusteella olisi pitänyt maksaa, tunnistamisjäsenvaltion on muistutettava sähköisesti verovelvollista maksamatta olevasta arvonlisäverosta sitä päivää seuraavana kymmenentenä päivänä, jona maksu olisi viimeistään pitänyt suorittaa direktiivin 2006/112/EY 367 tai 369 i artiklan mukaisesti.

Tunnistamisjäsenvaltion on sähköisesti ilmoitettava kulutusjäsenvaltiolle siitä, että muistutus on lähetetty.

Asianomainen kulutusjäsenvaltio vastaa mahdollisista myöhemmistä muistutuksista ja arvonlisäveron kantamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Kun jokin kulutusjäsenvaltio on antanut tällaisia myöhempiä muistutuksia, vastaava arvonlisävero on maksettava tuolle jäsenvaltiolle.

Kulutusjäsenvaltion on ilmoitettava sähköisesti tunnistamisjäsenvaltiolle siitä, että muistutus on annettu.

63 b artikla

Jos mitään arvonlisäveroilmoitusta ei ole toimitettu tai arvonlisäveroilmoitus on toimitettu myöhässä tai se on puutteellinen tai virheellinen tai jos arvonlisäveron maksu myöhästyy, kulutusjäsenvaltio laskee ja vahvistaa kaikki korot, seuraamusmaksut tai muut mahdolliset maksut. Verovelvollisen on maksettava nämä korot, seuraamusmaksut tai muut mahdolliset maksut suoraan kulutusjäsenvaltiolle.

10 alajakso

Kirjanpito

63 c artikla

1. Jotta verovelvollisen kirjanpitoa voidaan pitää direktiivin 2006/112/EY 369 ja 369 k artiklan tarkoittamalla tavalla riittävän yksityiskohtaisena, siihen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

▼M1

a) kulutusjäsenvaltio, johon palvelu on suoritettu;

b) suoritetun palvelun laji;

c) palvelun suorituspäivä;

d) veron peruste ja käytetty rahayksikkö;

e) veron perusteen mahdolliset myöhemmät lisäykset tai vähennykset;

f) sovellettu arvonlisäverokanta;

g) maksettavan arvonlisäveron määrä ja käytetty rahayksikkö;

h) vastaanotettujen maksujen päivämäärä ja suuruus;

i) ennen palvelun suoritusta vastaanotetut ennakkomaksut;

j) jos laaditaan lasku, laskun sisältämät tiedot;

k) asiakkaan nimi, jos se on verovelvollisen tiedossa;

l) tiedot, joita käytetään sen paikan määrittämiseksi, johon asiakas on sijoittautunut tai jossa tällä on kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa.

2. Verovelvollisen on kirjattava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sillä tavoin, että ne saadaan sähköisesti saataville viipymättä ja kunkin yksittäisen palvelusuorituksen osalta.

▼B

XII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

64 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1777/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

65 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2011.

Kuitenkin:

— 3 artiklan a alakohtaa, 11 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, 23 artiklan 1 kohtaa ja 24 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013,

— 3 artiklan b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015,

— 11 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Tämän asetuksen 7 artikla

1) Direktiivin 2006/112/EY liitteessä II oleva 1 kohta:

a) verkkosivustojen ja -sivujen isännöinti (hosting);

b) ohjelmien automatisoitu online-etäylläpito;

c) järjestelmien etähallinta;

d) online-tietovarastointi (erityisten tietojen sähköinen varastointi ja haku);

e) tilauspohjaisen levymuistin online-toimittaminen.

2) Direktiivin 2006/112/EY liitteessä II oleva 2 kohta:

a) ohjelmistojen käyttö tai lataus (esimerkiksi hankinta- ja kirjanpito-ohjelmat, virustentorjuntaohjelmistot) sekä niiden päivitykset;

b) mainospalkkien esto-ohjelmistot (ohjelmistot, joilla estetään mainospalkkien näkyminen);

c) ohjaimien lataus, esimerkiksi ohjelmistot, joilla tietokone liitetään oheislaitteisiin (esimerkiksi tulostimet);

d) verkkosivustojen suodattimien automatisoitu online-asentaminen;

e) palomuurien automatisoitu online-asentaminen.

3) Direktiivin 2006/112/EY liitteessä II oleva 3 kohta:

a) näyttöteemojen käyttö tai lataus;

b) valokuvien tai muiden kuvien tai näytönsäästäjien käyttö tai lataus;

c) digitaalimuotoinen kirjojen sisältö ja muut sähköiset julkaisut;

d) online-sanoma- ja aikakauslehtien tilaaminen;

e) web-lokit ja verkkosivustotilastot;

f) online-uutiset sekä liikenne- ja säätiedotukset;

g) sellainen online-informaatio, jonka ohjelmisto tuottaa automatisoidusti asiakkaan syöttämien tietojen perusteella, kuten oikeudelliset tiedot ja finanssitiedot (esimerkiksi jatkuvasti päivitettävät pörssitiedot);

h) mainostilan tarjonta (esimerkiksi mainospalkit verkkosivustolle tai -sivulle);

i) hakukoneiden ja internethakemistojen käyttö.

4) Direktiivin 2006/112/EY liitteessä II oleva 4 kohta:

a) musiikin kuuntelu ja lataus tietokoneisiin ja matkapuhelimiin;

b) tunnussävelmien, lyhyiden katkelmien ja soitto- tai muiden äänien kuuntelu ja lataus;

▼B

c) elokuvien katselu ja lataus;

d) pelien lataus tietokoneisiin ja matkapuhelimiin;

e) pääsy automatisoituihin online-peleihin, joiden toiminta riippuu internetistä tai muista sen kaltaisista sähköisistä verkoista ja joissa pelaajat ovat kaukana toisistaan;

▼M2

f) radio- tai televisioverkon, internetin tai vastaavan sähköisen verkon välityksellä jaettavien radio- tai televisio-ohjelmien vastaanotto kuunneltaviksi tai katsottaviksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja tämän henkilökohtaisesta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan laatiman ohjelmaluettelon perusteella, kuten tilaustelevisio- tai tilausvideopalvelu;

g) internetin tai vastaavan sähköisen verkon välityksellä (IP-suoratoisto) jaettujen radio- tai televisio-ohjelmien vastaanotto, jollei niitä lähetetä tai edelleenlähetetä samanaikaisesti radio- ja televisioverkoissa;

h) sellainen ääni- ja audiovisuaalisen sisällön toimittaminen viestintäverkkojen välityksellä, jota ei suorita toimituksellisessa vastuussa oleva mediapalvelun tarjoaja;

i) mediapalvelun tarjoajan ääni- ja audiovisuaalisen tuotoksen lähettäminen edelleen viestintäverkkojen välityksellä jonkun muun kuin mediapalvelun tarjoajan itsensä toimesta.

▼B

5) Direktiivin 2006/112/EY liitteessä II oleva 5 kohta:

a) automatisoitu etäopetus, jonka toimiminen riippuu internetistä tai sen kaltaisesta sähköisestä verkosta ja jonka toimitus vaatii vain vähän tai ei ollenkaan ihmisen osallistumista, virtuaaliluokkahuoneet mukaan luettuina, paitsi jos internetiä tai samanlaista sähköistä verkkoa käytetään ainoastaan yhteydenpitovälineenä opettajan ja oppilaan välillä;

b) harjoituskirjat, joiden harjoitukset oppilas tekee verkossa ja jotka tarkastetaan automaattisesti ilman ihmisen osallistumista toimintaan.

▼B

LIITE II

Tämän asetuksen 51 artikla

EUROOPAN UNIONI

TODISTUS ARVONLISÄ- JA/TAI VALMISTEVEROSTA VAPAUTTAMISESTA (*)
Direktiivin 2006/112/EY 151 artikla ja direktiivin 2008/118/EY 13 artikla)

Sarjanumero (ei pakollinen):

1. **VAPAUTUKSEEN OIKEUTETTU ELIN/YKSITYISHENKILÖ**

Nimi

Katuosoite

Postinumero ja -toimipaikka

(Sijainti)jäsenvaltio

2. **LEIMAN ANTAMISESTA VASTAAVA VIRANOMAINEN (nimi, osoite ja puhelinnumero)**

3. **VAPAUTUKSEEN OIKEUTETUN ELIMEN TAI YKSITYISHENKILÖN ILMOITUS**

Vapautukseen oikeutettu elin tai yksityishenkilö ([1]) ilmoittaa,

a) että 5 kohdassa luetellut tavarat ja/tai palvelut on tarkoitettu ([2])

☐ virkakäyttöön

- ☐ ulkomaisessa diplomaattisessa edustustossa
- ☐ ulkomaisessa konsulaatissa
- ☐ eurooppalaisessa elimessä, johon sovelletaan pöytäkirjaa Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista
- ☐ kansainvälisessä järjestössä
- ☐ Natoon kuuluvan valtion puolustusvoimissa
- ☐ Kyproksen saarelle sijoitetuissa Yhdistyneen kuningaskunnan puolustusvoimissa

☐ henkilökohtaiseen käyttöön; käyttäjä kuuluu

- ☐ ulkomaisen diplomaattisen edustuston henkilöstöön
- ☐ ulkomaisen konsulaatin henkilöstöön
- ☐ kansainvälisen järjestön henkilöstöön

(elimen nimi) (ks. 4 kohta)

b) että 5 kohdassa kuvatut tavarat ja/tai palvelut vastaavat 1 kohdassa mainitussa sijaintijäsenvaltiossa verovapautukseen sovellettavia edellytyksiä ja rajoituksia ja

c) että edellä olevat tiedot on ilmoitettu oikein ja rehellisesti.

Verovapautukseen oikeutettu elin tai yksityishenkilö sitoutuu maksamaan sille jäsenvaltiolle, josta tavarat on lähetetty tai josta tavarat ja/tai palvelut on toimitettu, arvonlisäveron ja/tai valmisteveron, joka olisi maksettava, jos tavarat ja/tai palvelut eivät vastaisi verovapautuksen edellytyksiä tai jos tavaroita ja/tai palveluita ei käytettäisi tarkoitetulla tavalla.

Allekirjoittajan nimi ja asema

Paikka ja aika

Allekirjoitus

4. **ELIMEN LEIMA (jos kyseessä on verovapautus henkilökohtaiseen käyttöön tulevista tavaroista tai palveluista)**

Paikka ja aika		Allekirjoittajan nimi ja asema
	Leima	Allekirjoitus

▼B

5. KUVAUS TOIMITETTAVISTA TAVAROISTA JA/TAI PALVELUISTA, JOILLE HAETAAN VAPAUTUSTA ARVONLISÄVEROSTA TAI VALMISTEVEROSTA

A. Tiedot verovelvollisesta / valtuutetusta varastonpitäjästä

1) Nimi ja osoite:

2) Jäsenvaltio

3) Arvonlisäverotunniste/valmisteveronumero tai verorekisterinumero

B. Tavaroita ja/tai palveluita koskevat tiedot:

N:o	Yksityiskohtainen tavaroiden ja/tai palveluiden kuvaus (3) (tai viittaus liitteenä olevaan tilauslomakkeeseen)	Määrä tai lukumäärä	Arvo ilman arvonlisäveroa ja valmisteveroa		Valuutta
			Yksikköarvo	Arvo yhteensä	
		Yhteensä			

6. SIJAINTIJÄSENVALTION TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN TODISTUS

Edellä 5 kohdassa määriteltyjen tavaroiden ja/tai palveluiden lähetys/toimitus täyttää

☐ kokonaan ☐ määrään asti (lukumäärään asti)((4)

arvonlisäverosta ja/tai valmisteverosta vapauttamisen edellytykset.

Allekirjoittajan nimi ja asema

Paikka ja aika Leima Allekirjoitus

7. HAKEMUKSEN LEIMAUTTAMISVAPAUTUS 6 KOHDAN OSALTA (vain virkakäyttöön tulevien tavaroiden tai palveluiden verovapaustapauksessa)

Kirjeellä nro

Päiväys:

Verovapautukseen oikeutettu elin on vapautettu leimauttamisvelvoitteesta 6 kohdan osalta:

Leimauttamisvapautuksen myöntänyt sijaintijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

Allekirjoittajan nimi ja asema

Paikka ja aika Leima Allekirjoitus

(*) Yliviivataan tapauksen mukaan.
(1) Tarpeeton yliviivataan.
(2) Merkitkää rasti oikeaan ruutuun.
(3) Tyhjä tila viivoitettava. Tämä on tehtävä myös tapauksissa, joissa tilauslomakkeet ovat liitteinä.
(4) Verovapautuksen piiriin kuulumattomat tavarat ja/tai palvelut on poistettava 5 kohdasta tai liitteenä olevasta tilauslomakkeesta.

▼B

Selitykset

1. Tämä todistus on tavaroiden luovuttajalle, palvelujen suorittajalle ja/tai valtuutetulle varastonpitäjälle todisteena verovapautuksesta, kun tavarat on luovutettu ja palvelut suoritettu tai tavaralähetys toimitettu direktiivin 2006/112/EY 151 artiklassa ja direktiivin 2008/118/EY 13 artiklassa tarkoitetuille elimille tai yksityishenkilöille. Jokaista luovuttajaa/suorittajaa/varastonpitäjää varten on näin ollen laadittava yksi todistus. Lisäksi luovuttajan/suorittajan/varastonpitäjän on säilytettävä tämä todistus kirjanpidossaan jäsenvaltiossaan voimassa olevien määräysten mukaisesti.

2. a) Käytettävää paperilaatua koskeva yleismääritelmä esitetään *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL C 164, 1.7.1989, s. 3).

   Paperin on oltava jokaisessa kappaleessa valkoista ja kooltaan 210 × 297 millimetriä, joka voidaan alittaa korkeintaan 5 millimetrillä tai ylittää 8 millimetrillä korkeussuunnassa.

   Valmisteverovapautusta varten verovapautustodistus on laadittava kahtena kappaleena:

   — yksi kappale jää lähettäjälle,

   — yksi kappale seuraa mukana valmisteveron alaisia tuotteita kuljetettaessa.

   b) Lomakkeen 5.B kohtaan mahdollisesti jäävä tyhjä tila on viivattava yli niin, ettei siihen voida lisätä mitään.

   c) Asiakirja on täytettävä selvästi ja siten, että merkintöjä ei voida poistaa. Merkintöjen poistaminen ja päällekirjoittaminen on kielletty. Lomake on täytettävä sijaintijäsenvaltion tunnustamalla kielellä.

   d) Jos tavaroiden ja/tai palveluiden kuvauksessa (todistuksen 5.B kohta) viitataan tilauslomakkeeseen, joka on laadittu muulla kuin sijaintijäsenvaltion tunnustamalla kielellä, verovapautukseen oikeutetun elimen tai yksityishenkilön on liitettävä lomakkeeseen sen käännös.

   e) Jos todistus taas on laadittu muulla kuin luovuttajan/suorittajan/varastonpitäjän jäsenvaltion tunnustamalla kielellä, elimen tai yksityishenkilön on liitettävä lomakkeeseen käännös 5.B kohdassa lueteltuja tavaroita ja palveluita koskevista tiedoista.

   f) Tunnustetulla kielellä tarkoitetaan asianomaisessa jäsenvaltiossa käytettävää virallista kieltä tai jotain muuta unionin virallista kieltä, jonka jäsenvaltio hyväksyy käytettäväksi tässä tarkoituksessa.

3. Verovapautukseen oikeutettu elin tai yksityishenkilö ilmoittaa todistuksen 3 kohdassa tiedot, joita tarvitaan verovapautuspyynnön arviointiin sijaintijäsenvaltiossa.

4. Elin vahvistaa leimallaan todistuksen 4 kohdassa, että asiakirjan 1 ja 3 a kohdan tiedot ovat oikein, ja todistaa, että verovapautukseen oikeutettu yksityishenkilö kuuluu elimen henkilöstöön.

▼B

5. a) Viittauksessa tilauslomakkeeseen (todistuksen 5.B kohta) on oltava vähintään päiväys ja tilausnumero. Tilauslomakkeen on sisällettävä kaikki todistuksen 5 kohdassa mainitut tiedot. Jos todistus on leimautettava sijaintijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella, myös tilauslomake on leimautettava.

   b) Hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla 16 päivänä marraskuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2073/2004 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyn valmisteveronumeron ilmoittaminen ei ole pakollista; arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero on ilmoitettava.

   c) Valuutat on ilmoitettava Kansainvälisen standardisoimisjärjestön vahvistamin kansainvälisen ISO 4127 -standardin mukaisin kolmikirjaimisin koodein ([1]).

6. Edellä mainittu verovapautukseen oikeutetun elimen tai yksityishenkilön ilmoitus on vahvistettava 6 kohdassa sijaintijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen leimalla. Viranomainen voi edellyttää vahvistukselle myös jäsenvaltion jonkin muun viranomaisen suostumusta. Suostumuksen hankkiminen on toimivaltaisen veroviranomaisen tehtävä.

7. Menettelyn yksinkertaistamiseksi toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa verovapautukseen oikeutetun elimen leimauttamisvelvollisuudesta, jos verovapautus koskee virkakäyttöön tarkoitettuja tavaroita tai palveluita. Verovapautukseen oikeutetun elimen on mainittava tästä vapautuksesta todistuksen 7 kohdassa.

([1]) Esimerkkejä joistakin yleisesti käytetyistä valuuttakoodeista: EUR (euro), BGN (Bulgarian leva), CZK (Tšekin koruna), DKK (Tanskan kruunu), GBP (Englannin punta), HUF (forintti), LTL (liti), PLN (zloty), RON (Romanian leu), SEC (Ruotsin kruunu), USD (Yhdysvaltain dollari).

▼B

LIITE III

Tämän asetuksen 56 artikla

Yksikkö	Kaupanteossa käytetyt painot
Kilogramma	12,5/1
Gramma	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Unssi (1 unssi = 31,1035 grammaa)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Tael (1 tael = 1,193 unssia) (1)	10/5/1
Tola (10 tolaa = 3,75 unssia) (2)	10

(1) Tael = perinteinen kiinalainen kullan painoyksikkö. Hongkongin taelharkon nimellispitoisuus on 990, mutta Taiwanin viiden ja kymmenen taelin harkkojen pitoisuus voi olla 999,9.

(2) Tola = perinteinen intialainen kullan painoyksikkö. Yleisin harkkopaino on 10 tolaa, jonka pitoisuus on 999.

▼B

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1777/2005	Tämä asetus
I luku	I luku
1 artikla	1 artikla
II luku	III ja IV luku
II luvun 1 jakso	III luku
2 artikla	5 artikla
II luvun 2 jakso	IV luku
3 artiklan 1 kohta	9 artikla
3 artiklan 2 kohta	8 artikla
III luku	V luku
III luvun 1 jakso	V luvun 4 jakso
4 artikla	28 artikla
III luvun 2 jakso	V luvun 4 jakso
5 artikla	34 artikla
6 artikla	29 ja 41 artikla
7 artikla	26 artikla
8 artikla	27 artikla
9 artikla	30 artikla
10 artikla	38 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta
11 artiklan 1 ja 2 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	7 artiklan 3 kohta
IV luku	VI luku
13 artikla	42 artikla
V luku	VIII luku
V luvun 1 jakso	VIII luvun 1 jakso
14 artikla	44 artikla
15 artikla	45 artikla
V luvun 2 jakso	VIII luvun 4 jakso
16 artikla	47 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1777/2005	Tämä asetus
17 artikla	48 artikla
VI luku	IX luku
18 artikla	52 artikla
VII luku	XI luku
19 artiklan 1 kohta	56 artikla
19 artiklan 2 kohta	57 artikla
20 artiklan 1 kohta	58 artikla
20 artiklan 2 kohta	62 artikla
20 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	59 artikla
20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	60 artikla
20 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	63 artikla
20 artiklan 4 kohta	61 artikla
VIII luku	V luvun 3 jakso
21 artikla	16 artikla
22 artikla	14 artikla
IX luku	XII luku
23 artikla	65 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite III